

A harmadik napon

2015.10.07. 17:42

Mostanában az az esti elfoglaltságunk, hogy leporoljuk a régi lemezárugyári retro diavetítőnkét és végre beüzemeljük. Persze erre a folyamatra már nem emlékszem pontosan, így a mozigépész segít nekünk befűzni a diát. Miután négy újabb darabbal növekedett a diakészletünk, ezúttal normálisabb példányokkal (Róka Rudi meséi), mint [miniszterségem kezdetén](#). Kifeszítettünk egy fehér lepedőt, de ez a mi retro gyerekkorunkban egyszerűbbnek tűnt, legalábbis nem szigetelő szalaggal rögzítettük a falhoz. A mi házuk táján nem így volt szokás. Mindenesetre hangulatos kis mesélések vették kezdetüket. Igaz a *tekerd vissza* kérésnek nem volt olyan egyszerű megfelelői és voltak mesegyilkos pillanatok, például, amikor a szigszalag megadta magát és a széles vászon leeresztett.

Minden csoda három napig tart és ez a harmadik nap.

Mielőtt befejezi röptét a denevér

2015.10.11. 12:37

Kapom-pipom Pá lett a neve a kis póninak, ami vélhetően egy kider tojás figurából került elő, és anya elkövette azt a hibát, hogy Annával nevezte el. Így ez lett a neve, de mostanra már mindenki megtanulta. [Hasonló nyelvi leleményekkel](#) már volt dolgunk korábban, és szinte az volt az első történet a pónival, hogy elveszett valahol, Földvár felé félúton. *Miért van itt ilyen sötét?* kérdezi Anna este többször, mert sajnos anya Beethovenként idősebb korára megsüketült, illetve gyakrabban hall félre dolgokat, amiket aztán a képzeletével egészít ki. Ebből a mondatból sikerült arra következtetnie, hogy gyerek vaníliás sütit kér, így a két generáció percekig beszélt el egymás mellett. Ehhez Anna maga annyival járul hozzá, hogy egészen elképesztő helyeken veszi a levegőt a mondatban, például a krumplisté-szta típusú szó tagolásánál, amitől aztán nem érthető a szavaknak valamelyik része, ami hatással van az egész mondat értelmére is. A közlési kényszer benne magas fokú, ami nem feltétlenül baj. Folyamatos beszédben és mesében van, talán ezért nem sikerül délután már aludni, egyszerűen a körülötte levő világ érdekesebb, mint hogy elaludjon és ezáltal valamiről lemaradjon. Kisannás meséket tovább mondjuk rendületlenül, sikerült feloldania az embargót [a rókáról](#) és megnézte mi van, mielőtt befejezi röptét [a denevér](#). A diavetítésre való igény még megvan, de a mozigépész már elfáradt és egyszerűbb neki videóról lejátszani és visszapörgetni, mint diafilm tekercsen. Lekonyuló vászon mellett, ami a szekrényre van ragasztva, amiből napi rendszerességgel kéne ruhákat kivennem.

A hét legnagyobb poénja mégsem ez: hanem, hogy a nevelési tanácsadóban nem adtak neki felvilágosítást egy egyszerű kérdésére, mert nem ő a gyermek jogi képviselője, gondviselője.

Csak még mielőtt befejezi röptét.

Mielőtt befejezi vaksi röptét
A denevér, mielőtt álmosan
Elzümmögi Hecate szaruszárnyú
Bogara az éj altató dalát: Iszonyú tett történik

(Shakespeare: Macbeth)

A lépcső alatti gardrób lakója

2015.10.15. 17:24

Aki olvasta a Harry Potter könyveket, az tudja, hogy a varázsló története ott kezdődik, hogy Harry a lépcső alatt lakik a gardróbban, mert nem jut neki máshol hely. Persze a varázstalan (mugli) világban, mert a Roxfort az már egy másfajta hely. Nem mondhatnám, hogy nekünk van lépcsőnk, innentől fogva gardróbunk sincs az alatt, viszont tudunk csinálni hasonlót. Illetve Anna tud: a kihúzott ágy alá bekúszva gubbaszt az ágy alatti barlangban, mint titkos búvóhelyen. Ezzel kapcsolatban riportot készítettem vele, hogyan meséli el az új találmányát, rejtekhelyét. Erről [így nyilatkozott](#).

De az Ágy Alatti Barlang lakója más módon is a tudunkra adta, hogy nem mugli. Az elromlott hajszárítóra például gondolkodás nélkül ráolvasott a házilag barkácsolt varázspálcájával, *aminek fája magyal, magja főnixtoll 11 hüvelyk hosszú és kellemesen rugalmas*. Na nem, egyszerű szívószál papírcsillaggal. Mindenesetre senkinek nem jutott eszébe közülnök, hogy rámondjon egy varázsigét, pláne pálcá nélkül. Nem cifrázta túl, *csiribí-csiribá* ezt mondta konkrétan, amikor a hajszárító már negyedszerre sem akart elindulni. Addig. Mert azután rejtélyes módon már megjavult, valószínűleg visszahűlt. Mindenesetre a kellő pillanatban mondott kellő szavakkal learatta a babért a mindennapi fizika és egyéb egzakt tudományok előtt. Jókor volt jó helyen. Remélhetőleg legközelebb nem az Avada Kedavrát használja. Vagy ha mégis, nem lesznek a közelben.

Nem melleleg az érdekes kérdések is folytatódnak, *a nőstény papagájt miért nem úgy hívják, hogy mamagáj?*

Lezajlott a családi fotózás is az oviban, ami nagyon örvendetes dolog lenne egy olyan esetben, ahol lenne család, akit fényképezni lehet, vagy szimplán csak akarnának fotózkodni a tagok egymással. Na itt Anna hozta a formáját, *fényképezz le úgy, hogy eltakarom magam az esernyővel, és nem ülök be az autóba, hanem inkább*

felemelem. Anya sem ülhet rá a ládára, csak mert azt mondtam. Ha mégis ráül lelököm onnan, te pedig lefényképezed.

Különben meg lebetegedtünk. Egyszerű orrfolyás, nátha, most nem lesz ovi. Aztán meg őszi szünet miatt nem lesz. Majd csak lesz időnk rendezni a sorainkat valamikor.

Valamelyik életünkben.

Az égiq érő fa

2015.10.16. 21:48

A fák ágai csak úgy nőnek bele az égbe, és megsúróják a felhőket. Ez fáj nekik és sírnak. Így lesz az eső. Némely fákat azért kell kivágni, hogy a felhők ne sírjanak.

Egér a Marson

2015.10.18. 13:37

Ha felületes szemlélő megnézi ezt a képet, lehet, hogy csak annyit mond: ügyes. Van rajta két nyúl, egy cica, meg egy róka. Ilyen rajz volt már a világtörténelemben, de talán még a mienkben is.

Viszont ehhez van egy történet. Van két gyáva nyúl, Nyuli Nyúl és Nyúl Nyúl, csak így kreatívan. Pamacska, aki tényleg nyúlnak kellene hogy legyen, na ő egy cica. A negyedik szereplő a legnagyobb, Sompolyogi Róka, aki kimondva is Anna rajz megfelelője, vele azonosul leginkább. Az állatok körüli piros aura sem véletlen, noha én azt hittem, hogy az. *Az úrruha, szkafander.* Miért is? *Mert a kép címe az, hogy "Költözés a bolygóról". Ezt mindenki tudja. Van még egy róka, Recece, akinek a születésnapja van. És hol van Recece? Ő nincs a bolygón, mert elköltözött, erről szól a rajz. A barátai elmennek hozzá meglátogatni. Később még hozzárajzolt mindenki kezébe egy lufit, hogy azt viszik ajándékba.*

A várható költözésünk és a kis herceg mesés kombinációja a rajz. A nevelési tanácsadóban ez lesz a belépő rajzunk. Ebben nagyjából minden benne van.

A labda

2015.10.22. 14:20

Dlöz, mondja Anna. Hogy micsoda, kérdem én. Dlöz. Hallom én, csak nem értem. Ezt mondta a csúrcsavarintó, amikor megfordította a szavakat. A dlöz azt jelenti, hogy zöld, érted? Értem én, csak nem olyan hamar.

Én most egy ravasz róka vagyok, de tízéves koromra megszelídülök. Nem lehetne hamarabb? Nem.

Vannak mondatok, amik annyira tetszenek neki, hogy elismételteti százszor, ezerszer, milliószor. Így el kellett kezdenem szajkózni a "hazudta a Vörösfarkú" szavakat a végtelenségig, de a "kis lámpa de e-e-ekkora fénye van és így mozgatja" mondatot is, amikor eljátszottam mit csinál a kis ledes elemlámpájával, diszkózás álnéven. Játsszuk el, hogy a két róka elfoglalja a barlangot. *Íny, te menj oda és szólj Karaknak, hogy hagyjon aludni minket*, osztja le a szerepeket a Vukból. *Szerénke, mondd meg Károly bácsinak, hogy nem akarok fogat mosni*. Komolyabb esetben: *Szerénke, kérd meg te Károly bácsit, hogy hadd együnk marcipánt vacsora helyett*. Mert ő alapértelmezésben Lukrécia. Vajon miért is? Mert Lukrécia ravaszabb.

A héten nem járunk óvodába és szigorúan a lakásban töltjük a napokat. Kevésbé szigorúbb napok is vannak Károly bácsival. Ilyenkor Lukrécia jó, ha fagyit nem kap. Szerencsére egyéb tünet nincs, csak orrfolyás, így orvoshoz sem kellett mennünk.

Viszont négy év után elmondhatom, hogy van egy tárgy, amihez Anna ragaszkodik. Egy bevásárláskor kapott matricás tranzakció által vásárolt labda az, és lehet, hogy az volt a siker kulcsa, hogy hetekig gyűjtögethette a pontokat, amíg némi szerencsével összejött annyi, hogy beválhattuk labdára. Kiválasztotta a labdát, megkapta. Olyan arcot vágott, ami nem volt rajta [tavaly karácsonykor](#) sem, de a születésnapján sem. Legutóbb gyereknapon láttam rajta, amikor a zsákbamacskából előkerült egy nagy mosómedve. Az őszinte öröm kifejezése volt, amire (jó tudni) képes, csak nem tudjuk éppen melyik tárgy váltja ki belőle. Azért még visszatérnék a labda ügyre a negyedik napon.

A rajongó

2015.10.23. 08:22

Mostanában sajnos bevett szokás nálunk, hogy elalváskor a telefonomat nyomogatja, rajta keres meséket, zenéket, a saját régi felvételeit visszahallgatja. Egyébként is szívesen látja magát kicsinek, meséltet azokról az időkről, amikor még nem tudott beszélni. Túl kéne már lennem ezeken a dolgokon már régen, de nem vagyok túl. Nem is tudtam, hogy ekkor dilemma ez, *ha lesz majd valaki és tőlem is ezt kérdezi, mit mondjak én akkor neki?* Még nem tudom. Mert már kezdi kérdezni.

Így elcsatangolt a hangfelvételek mappából véletlenszerűen a zeneszámokig, ahol meghallotta Adele egyik dalát, az If it hadn't been for love címűt és megkérdezte, hogy a képen fekete-fehérben levő néni él-e még vagy már meghalt. Mondtam, hogy él. *Akkor miért van fekete-fehérben?* Mert így fényképezték le. *Ha él, akkor milyen idős?* Mondom annyi lehet, mint a képen, még fiatal. *És hol lakik?* Londonban, gondolom. *Majd szeretnék ezzel a nénivel egyszer találkozni.* Tetszik neked, ahogy énekel? *Igen.* Akkor a rajongója vagy? *Mi az, hogy rajongó?* Ha valaki olyat csinál, ami a világon sokaknak tetszik, mondjuk énekel akkor aki énekel az az énekes, az akinek tetszik az a rajongó. Ennek a néninek biztos sok rajongója van és nem olyan könnyű

találkozni vele, mert képzeld csak el, ha minden rajongó odamenne, mi lenne. *Én nem akarok rajongó lenni. Akkor ne rajongj. Jó, akkor csak tetszik.*

Anyaságom története

2015.10.25. 15:09

Ha fényképpel kellene illusztrálni az elmúlt négy évemet és ezt a naplót, nagy bajban lettem volna. Egészen idáig. Sikerült az óvodai fotózáson megcsinálni "a" képet, "ami" az anyaságomat jellemzi. Hiába oldalakon keresztül teleírt szavak, mondatok, gondolatok, félelmek - mi ez ahhoz képest, ami benne van vagy benne lehet egy képben. Nekem ez azért furcsa, mert a szavakhoz szoktam. Ez a kép no comment kategória.

Az én anyaságomban mindenki nevet. Látszólag. Mert valaki hajat tép például. És mindenki máshogyan nevet, nem mindenkinek a mosolya őszinte, valaki jobban szórakozik, mint a másik. Nem én vagyok az.

De ez nem is baj.

Barbie girl

2015.10.27. 15:43

A mi Barbie világunkban nincsenek Barbie lányok, és így Barbie babák sincsenek nagyon. Illetve egy van, amit igény szerint bővíthettünk volna ugyan, de nem volt rá kereslet. Amúgy sincs sok babánk összehasonlítva egyéb plüssökkel, mint mondjuk [a mackóval](#). De mivel [a csodák napja](#) is csak nemrégén köszöntött be, amikor Anna nagy kegyesen kezébe vett egy babát már 3,5+ -osan, kissé meglepődtem, amikor Anna a következő ötlettel állt elő: *Anyá, hol a Barbie babám?* Nyilván én tudtam a legkevésbé, ha te nem tudod, akkor nem tudja senki. Az 1345 darab játékból hol van az az egy, ami soha nem volt a kezében, de legutoljára is fél éve, egy alkalomra. De aztán feltalálta magát és előkereste. Gyermekei memória. Ez ugyanaz a memória, amivel megmondja, hogy a 1345 darab játékból hol van az az egy, amit véletlenül kivittél a szobából. Azért anya alaptól egy gyanakvó ember, és Anna rendre igazolja, hogy ez a bizalmatlanság nem alaptalan. Utánanézttem minek kell neki.

Így aztán végignéztem, ahogy a két kezét kihajlítja a babának *azért, hogy megvakarja vele a hátát.*

Később ugyanezt el játszotta a tüskés hajkefémmel, amit süninek hívunk. Ezt sem való, mondja anya, de egy fokkal jobb, mint a Barbie baba. Bár ki tudja.

Volt egy működő vulkánja

2015.11.01. 13:48

Az itthon töltött rengeteg idő alatt számos új játékot fejlesztettünk ki. Nyuszis lufi, más néven Lufka dobálása, a hörcsögteke, a tigrises ledöntés (*ez volt életem legjobb döntése*, mondja Anna). De tudja már, hogy jön a karácsony és kérni lehet ajándékot, *vegyetek nekem egy plüss tűzhányót.* De olyan nincs. *Akkor rajzolok és hurkapálcára felragasztom.* Ha úgy is jó, akkor legyen. Mondtam én, hogy van benne valami kisherceges. Engem most *Aranyoskának* szólít. A karácsonyi csengettyű *nem emberi nyelven szól, hanem csillagnyelven.* Elszámol százig, de a heteseket és nyolcasokat nagyvonalúan átugorja. A húsz az tizentíz, a harminc az huszontíz. Néha kivon.

A kényszerű kéthetes pihenő alatt igyekeztünk változatos programokat szervezni, aminek változatossága abban állt, hogy nem tudtuk mikor ki van soron gyerekeknél. Ami azt illeti eddig is elég változatos életünk volt. Anna nem nagyon tud alkalmazkodni és szemmel látható, hogy az a természetes neki, hogy mindent megtehet. Például tegnap bábszínházban voltunk családként. A sors furcsa fintora, hogy az azt megelőző napon hullt szét a család papíron is, aminek a másnapjára szólt a program, de ezt akkor még nem tudtuk. Igazából nem is nagyon értettem soha, mi került ezen a fotelon (válásban) 7200 forintba (3 évbe). A bábszínházban a Nyúl Péter darabot néztük meg Annával, akit veszünk éppen rókaimádó korszakában kaptunk el. Még nagyobb sajnálatunkra Róka úr nem szerepelt a darabban. Két felvonásos volt a darab, aminek első fél óráján a hedre üzemmódban levő gyereket a mese beszippantotta, tetszett neki. Annyira ugyan nem hatotta meg, mint vártuk. Pedig illusztris díszletek között mozogtak a színészek, óriási bársonyfüggöny mögött.

Nem ez az első eset, amikor a várt hatás elmarad (a tavalyi karácsony bosszúja, vagy szülinapi ajándéka), és nem tudom mennyire szól a helyzetnek, amiben vagyunk. Maga a mese viszont lekötötte, mint ahogy a Kisanna is. Most a sündis résznél tartunk, a betegség miatt többször volt [esőszünet](#) (*állítsd le, mert köhögnöm kell*), és [egy részben](#) nem is tudjuk felvenni. De van rész, amikor este a felpörgött gyereket magával ragadja [az emberi hang](#). Ilyenkor bele-beleszól a mesébe, [utánozza az állatot](#) amiről épp szó van, de aztán elcsitul.

Ha anyának elege van és azt mondja világgá megy egy ilyen rossz gyerektől, akkor megvan a válasza: *ha világgá mész, és itt hagysz, akkor nem lesz gyereked és unatkozni fogsz.*

Ez mondjuk igaz.

Zöngék

2015.11.07. 13:04

Volt egy idő, amikor a hajnalok nem voltak zavartalanok, hajnalban keltünk kétszer, *anya mesélj*. Szerencsére elő tudom venni erre az esetre a kisannás hanggyűjteményt végtelenített ismétlésben. Ekkor fordul elő az a helyzet, hogy saját hangom miatt nem tudok visszaaludni. 22-es csapdája.

Anna játszik a kádban. *Játsszuk azt, hogy te vagy a róka és én nyakon öntelek vízzel.* Jó. Leönt. De csak játszásból gondoltam. *Én nem.*

A láz az úgy jön hirtelen, hogy előugrik a bokor mögül és felmegy a lépcsőn.

Mennyi kétszer hat és kétszer hét? A kétszer hat az tizenkettő a kétszer hét meg tizennégy. Nem úgy, összesen. Ja, úgy huszonhat.

Van a nulla es-o-es virág. Az micsoda? Hát egy virág, ami a rajzon kicsi és nulla éves, nagyobb, amikor öt éves és a legnagyobb, amikor tíz. És mitől S.O.S virág? Attól, hogy nagyon gyorsan nő.

Tükörtojás

2015.11.07. 13:25

Mindeközben pedig járunk a nevelési tanácsadóba. Eddig csak egyszer voltunk, az én távollétemben ráadásul. Ott nagyon jól érezte magát. Nekünk szülőknek mondták, hogy meséljük el neki hova jövünk és miért. Ezt elég bizarr ötletnek gondoltam, mert hogy lehet azt elmondani egy gyereknek, hogy rosszul viselkedsz és most majd megjavítanak. De aztán az élet hozta a magyarázatot, te most egy kicsit vad róka vagy és elmegyünk egy helyre, ahol segítenek neked megszeliődlni. *De én nem akarok megszeliődlni.* Jó, de akkor mondd meg a néninek is.

Egyébként ez volt az a hét, amikor az óvodában mondták, hogy mi történt a múlt héten, mert ez a kislány mostanra hirtelen jó lett, ki van cserélve. Ami azt illeti, az anyukája is. Mi mindent együtt csinálunk, úgy mozgunk együtt, mint a forint meg a rubel. Szemben előre összezárt ajakkal és oldalra, nyitott szájjal.

Mint egy tükör. Mint két tojás. Mint két tükörtojás.

Torkos kedd

2015.11.11. 13:21

Aztán eljött az orvoshoz menetel időpontja is. Anna egy laza hárompontos kosárral nyitott, amikor azt mondta, hogy *megmondom a doktornéninek, hogy hülye doktornéni*. Anya nem mert nézni semerre a röhögéstől, mert eszébe jutott, hogy 35 éve ő ugyanezt mondta a családi legenda szerint, de az ő története úgy folytatódott, hogy az egész úton ezt ismételte, hogy nehogy elfelejtse, és terrorban tartotta a szülőt és gondviselőt. Ott persze nem mondta. De Anna aztán elfelejtette ezt, mert különböző egyéb dolgok történtek még vele. Persze anya okulva az előző generáció hibájából kitalálta, hogy bébiételes üvegek elvételével fogja zsarolni. Most csak bébiételeket eszünk, mert fáj a nyelés, torok fáj. A kis torkos ebből a szóból úgy tűnik érteni fog.

Odafelé menet találkozott egy nénikkel álló csoporttal, akikkel beszélgetésbe elegyedett. A dolog érdekessége, hogy visszafelé jövet is ott voltak még, és kapott az egyiktől egy almás-vaníliás párnát. Ez a kedvencem, mondta Anna és aki eddig elutasította a szilárd táplálékot most egy szuszra behabzsolta a süteményt. *Te kedves néni vagy*, mondta neki. *Legszívesebben szíát mondanék neki, annyira aranyos. Kár, hogy olyan öreg volt*, mesélte otthon. Miből gondolod, hogy olyan öreg volt? *Azt mondta van egy lánya, akinek ugyanilyen volt a fülbevalója, de az már megöregedett.*

Először a védőnőihez mentünk, mert az éves vizsgálattal is lógtunk. Ott kiderült, hogy 18 kiló ruhában és 108 centi magas. Volt hallásvizsgálat is, rátettek egy fejhallgatót és meg kellett mondani melyik füle cseng. Egy babaházzal jól eljátszott, kutyákat telepített bele. 11 kiskutya van, kommentálta a játékot. Milyen színű a kutya a kezében, kérdezte anya, mikor az volt a kérdés, ismeri-e a színeket. *Red*, mondta Anna. Ismeri. Onnan átkutyagoltunk a doktornőihez. Megnézte és vírusos torokgyulladást állapított meg. Felírta egy cetlire a gyógyszereket és az adagolást, mint mindig. Anna odasettenkedett. *Jaj, de csúnyán írsz doktornéni, ennél még én is szebben írok.*

Kérek egy társasházi kekszet, mondja itthon. Nesze neked bébiétel.

A legtavaszabb ősz

2015.11.12. 11:31

Azt kell, hogy mondjam, hogy nem csak én és Anna [reagáltuk le](#) nagyon hamar a várható pozitív életet, hanem a természet is fellázadt szuperapu ellen. Nálam ugyan szerettek a növények lenni mindig is, mert volt egy állandó napsütötte helyük és locsoltam is őket, és ezt minden növény szereti. Mellesleg az emberek is így működnék, az élet néha egyszerű. Az [amarilliszem](#) eddig kétszer nyílt, egyszer öt éve, amikor még

minden rendben volt, aztán idén, de ebben az évben már kis hagymát hozott, amit szét kellett ültetni. Kálám ugyan nem volt eddig, de nem is fűztem hozzá nagy reményeket. Én lepődtem meg a legjobban, amikor először magokat hozott, amit szintén nem vettem komolyan, mert nem tudtam mit kell csinálni vele, és kidobtam. A kála azonban nem adta fel. Téltre kis hagymácskákat hozott, szám szerint négyet, de szedhettem volna többet is róla. Most sem tudom pontosan mit kell vele csinálni, külön ültettem cserepekbe, abból baj nem lehet. A hagymás növények téli álmat alszanak. Se fény, se víz, ezt Anna is megérti, ugyanúgy, mint a róka, vagy a sünök. Az újraültetett orchidea is feléledt. Van kis ciklámenem, amit Anna az első születésnapjára kapott, egy szál virág nő ki belőle, semmi levél. Van nagy ciklámenem is, ami virágba készül borulni. Van egy szkeptikus virágom is, a lila fodros sokföldi ibolya, ami 15 éve él nálam, így elég sok mindent látott. Sztoikus nyugalommal nézte végig életem alakulását, és ha akarja virágozik, ha akarja nem, levele mindig van, köszöni él. *Anya [mesélj a növényekről](#), mert tudom, hogy te nem szereted az állatokat*, kéri Anna este. Alkalmazkodik, idomul. Én sem játszom meg magam testidegen állatmesékkal.

Van ebben valami paradox, hogy így ősszel mindenki feléledt. A természet a maga egyszerűségével felel arra az egyszerű kérdésre, amiről azt hittük, hogy bonyolult. Ez lesz a legtavaszabb ősziünk.

A diktátor

2015.11.21. 14:58

Az elmúlt négy év alatt kiderült Anna időhöz való viszonya, a miért korszak helyetti mikor korszak, valamint az egész évben való szilveszter várása abból a célból, hogy megtudjuk, hogy mi történik akkor, ha véget ér az év és vele együtt a naptár. Ezen a ponton utalunk az élet végéhez való viszonyára, ami továbbra is foglalkoztatja. Az igazsághoz való viszonyát eddig nem tudtuk, pedig nagy kérdés volt ez is. Az igazságról az a véleménye Annának, hogy ha van egy tény, akkor annak igazságtartalma attól függ, aki a mondatot mondta. Ez eddig nagyon bölcs lenne, de a gyakorlati megvalósulásban ez annyit jelent, hogy *ha te nem a tényt mondod, akkor hazudsz, viszont ha én nem a tényt mondom, akkor csak viccelek*. Ha el merem képzelni, hogy hova vezet ez, akkor elszédülök. De nem merem.

Van egy zseniális ötletem, indít anya. *Nem te adod az ötleteket*, tesz rendet Anna. Akkor jó. Oldd meg egyedül.

Fogat kellene mosni és aztán le kéne feküdni, készül anya az alváshoz. *Nem akarok. Én Isten akarok lenni*. Miért? *Mert akkor azt csinálhatnám, amit akarok*.

Hiába [szeretnék én anarchiát](#), ha mindenki körülöttem a diktatúrát szereti.

El clasico

2015.11.22. 15:07

Azért azt eddig is tudtuk, hogy Mayer Anna nem utolsó, ha leleményességről van szó. Hovatovább azt is tudtuk, hogy a [Mikulás nálunk eléggé ügyetlen](#), már tavaly sem tudott normálisan telepakolni egy csizmát. De hol van még a Mikulás? Anna tudja. Persze mindez csak a véletlen műve is lehetne, hogy éppen arra pakolászott, ahol a Mikulás lerakta az ajándékokat. Szó van róla, hogy jónak kell már lenni, mert a Mikulás figyel. Úgy esett hát, hogy megtalálta a lila színű annipannis könyvet. *Ezt hozta nekem a Mikulás, csak hamarabb ért ide*, mondta. Az igazat megvallva az a Jézuska volt, aki lerakta. Nem mintha nem lenne mindegy.

Aztán később is bebizonyította, hogy problémamegoldásban verhetetlen. Anyának volt egy harmatgyenge próbálkozása, hogy belenézzen az El clasico-ba, ami természetesen meghiúsult. Aztán elterelődik a figyelme a tévéről és később, amikor visszatérünk az esti mesenézésre ő dobja be így: *Nézzük inkább a meccset*. Na jó. Persze kis hiba csúszott a számításba, mert amikor már minden ilyen szerencsés módon összejött kiderült, hogy a koreai gyártmányú irracionálisan logikus tévé programozásra szorul, ami úgy fél napot szokott igénybe venni alsó hangon. Ó, most nem látjuk a meccset, pedig [lett volna benne a Ronaldo](#), mondja anyja. *Ha vettél volna belépőjegyet, megnézhetted volna élőben*, válaszol Anna.

Honnan is tudhatta volna, hogy anyja bakancslistáján ez a második pont?

Te jó Isten

2015.11.27. 20:58

Titokban mindig azt reméltem, hogy a gyerekem hamar megtanul olvasni és elfoglalja magát. Titokban mindig azt reméltem, hogy komoly dolgokról egy jót beszélgetünk. De minden képzeletemet felülmúlta, hogy négyévesen ~~vére~~ könnyre menő teológiai vitákban lesz partner. Persze az érvek túloldalán.

Mert időközben komoly vallási képzést kap szuperaputól a csendes pihenők alatt. Ez azért egy kicsit komikus, mert ő maga is 40 évet leélt Istenbe vetett hit nélkül. De mondhatjuk, hogy Anna többet tud a Bibliáról, mint én. Bár én azt tudom, hogy a Biblia a legtöbbet kiadott könyv a világon, és ezt Anna nem tudja. A többi részét azonban igen, és igencsak fogékony a benne foglalt teóriákra.

Tudja, hogy ha rossz lesz, akkor a pokolba jut, de nem esik kétségbe: *a pokolban sötét van, így viszem a kis ledlámpámat* (aminek [eekkora fénye van és íígy mozgatja](#)) és *nem fogok félni*. A halott ember az a mennyországban van, nem halt meg, nincs eltemetve, így találkozni lehet vele. Némely emberrel szeretne is találkozni, például Janis Joplinnal, akinek a zenéjét elsőre így reagálta le: *ki ez az őrült néni?* De [Adele-](#)

[hoz is be szeretne költözni](#) és vele szeretne élni. Ebbe az álomvilágba remekül megférnek Isten és barátai.

Igazából Istennel csak az a bajom, hogy nincs. Ez első ránézésre elég nagy bajnak tűnik és mint ilyen, több életet látok egy borsó csírájában, mint benne. *Anyá megint hazudtál, mert nem mondtál igazat, mert a világot Isten teremtette.* Nem hazudtam, mert Istent csak a buta emberek találták ki azért, mert csökkent agyukkal nem tudják befogni az élet keletkezésének nagy tudományos összefüggéseit. Ezért találták ki, és a szakállas Istenben hívők harcolnak a nem szakállasokkal. Emberek halnak meg együgyű emberek különböző félelmei és meséi miatt. Shakespeare ehhez képest smafu, mint tömeggyilkos. Több élet van a lenyugvó nap fényében, az eső utáni termékeny föld illatában. De Anna körömszakadtáig és utolsó csepp véréig kitart az álláspontja mellett.

Négyévesen. Mi lesz ebből? Te jó ég!

Te jó Isten!

Advent

2015.11.29. 21:58

Képzeld Laura kígyó, találtam egy társast, ez vajon a miénk? kérdezi Kitti kígyó megszemélyesítője, akit igazából Annának hívnak. Ebben a mondatban az információ az, hogy teljesen mindegy, hogy nálunk a [mikulás vagy a jézuska hozza](#) az ajándékokat, mert azt egy hónappal az adott esemény előtt simán és erőlködés nélkül meg lehet találni. Ha nem érzük el, akkor odaviszünk egy széket, felmászunk és levesszük. Eszembe jutnak [korábbi bejegyzések](#), amiből következtetve nem igazán értem miért lepődünk most meg ezen.

Tehát az advent várásunk nem éppen ideálisnak mondható. A korábbi mikulások és karácsonyok hagyományához hűen, teszem hozzá. Azért megkíséreltünk meggyújtani egy adventi gyertyát is. Természetesen szülői segítséggel, mivel Anna látta a Trombi és a tűzmanót és szeretne tűzmanó lenne, vagyis előszeretettel gyújtogatja a gyufát és fújja el a gyertyákat. Amikor azt javasolom legyen inkább kockásfülű nyúl, csak nevet.

- Az advent a karácsony várásának időszaka - magyarázza anya okosan és meggyújtja az első gyertyát.

- *Minél jobban várunk valamit, annál lassabban jön el* - mondja Anna válaszul.

Ki vagy te, Abigél?

Anna örök

2015.11.30. 08:58

A kódfejtő

2015.12.03. 16:36

Mindeközben megbetegedtünk, nehogy tudjunk járni az oviba öt nap egymás után és nehogy bent tudjunk aludni. Megpróbáltuk az ott alvást, persze alvászatról szó sem volt, fél óra csendes pihenő után Anna elunta magát és hangosan énekelt, futkorászott. Állítólag vannak gyerekek, akik soha nem alszanak bent és vannak, akik soha nincsenek bent délután, és minden foglalkozásról lemaradnak. Most úgy fest, hogy ilyenek leszünk mi is. Aminek nem örülök. Jól nevelt gyerekekkel sokkal könnyebb. Azzal mindenki tud játszani. Úgy könnyű. Nem könnyű? Akkor szorozzuk meg tízzel.

A számokról jut eszembe, a számoló kislány a telefonom biztonsági billentyűkódjának 7 számjegyéből ötöt simán betolt, amikor megszerezte a telefonomat. Nyilván az ő stratégiája is az, ami az enyém: nem azért van csendben, mert nem tud mit mondani, hanem azért, mert figyel. Kódfejt. Lassan már senki nem lesz tőle biztonságban. Nemcsak mi nem. Anonymus hekkercsoport. Da Vinci kód. Szabadkőművesek. Okkultizmus. Ateizmus.

Te jó isten!

Malmozunk

2015.12.05. 12:52

Úgy tűnt pár nap alatt megússzuk ezt a betegséget, de aztán mégsem így lett. Mert a szokásos módon hétvégére jött a köhögés is a láz mellé. Egyelőre itthon kúráljuk. Az itthon újra ölünkbe szakadt nyafogó, beteg gyerekekkel az élet újabb játékok kipróbálására sarkallt. Ugyan megpróbáltunk malmozni, de annak szabályát Anna kicsit sajtóságosan értelmezi. Itt például a fehérrel rakott egy malmot. Kissé szabálytalanul. További távlatokat léptünk át a Kisannában, hogy [vannak még állatok a világon](#).

Tudta-e Ön rovatunkban pedig az alábbi kérdést nyerte meg anya: Mi a világ legkisebb települése? Természetesen fejből nem tudta, így maradt az utánajárás. Monowi az

amerikai Nebraska államban található, és egy ember lakja, a polgármester és minden évben adót emel. Magyarországon pedig a Zala megyei Iborfia, ahol nyolc ember lakik. [Köszönjük Emese](#), hogy megtudhattuk. Magamtól ki tudja mikor kerestem volna rá.

Engem ugyan negyven évesen is zavarba lehetne hozni azzal a kérdéssel, hogy mi leszel, ha nagy leszel, de Anna már tudja. Egyensúlyozva a kád szélén közli, hogy: *bohóc*. Miért? *Mert tudok egyensúlyozni*. Attól még lehetnél balerina. Vagy szertornász. Vagy egyujjas kifordított bundakesztyű. Vagy papucs orrán pamutbojt. *De én bohóc leszek*. És miért pont bohóc? *Mert az vicces*. Később, amikor telefont nyomogat felvetem, hogy legyen inkább telefonközpontos. *Én bohóc telefonközpontos leszek, aki még feltaláló is*.

Az jó. Legalább nem fogunk unatkozni.

A rabszolgasors folytatódik

2015.12.13. 16:58

Nyugaton a helyzet nemhogy nem javul, hanem fokozódik. Mint a helyzetek nyugaton általában. Lassan a családi életünk kezd hasonlítani a Rabszolgasors című retró sorozathoz, amikor minden rész végén kiderült, hogy Isaura mégsem szabadul meg, mert a gonosz Leoncio nem engedi neki. Isaura pénzt gyűjt és már rég odaadná, de Leonciónak ez sem elég, nem kell és az ő vigyorával van vége a résznek, folytatása következik következő pénteken. Arra már nem emlékszem, hogy mi lett a vége, Isaura valószínűleg felszabadult és szép fekete feje őszbe csavarodott a végére. Hasonló a helyzet velünk is. De hogy eltöltsem a csevegő időt, úgy döntöttem túlélek.

Mesét mondunk, kisanna nagyon bejön, most tartunk a vízi állatoknál, a [békánál](#) és a [kagylónál](#). Ha a könyv a növényekről szólna nem az állatokról, talán ismerős is lehetne a sok történet, de így legalább rá tudok csodálkozni, honnan származik a rák páncélja. Anna közben csak csacsog és csak rajzol. Rajzaiban kifinomult és általában róka családot ábrázol, Sut rókát, akinek a farkát levágta egy csapda, ahogy a lobogó tűz és egy labda társaságában a tó mellett verőfényes napsütésben a sok Tást összegyűjti és vacsorához készülődik. A sok Tás megkötözve fetreng egy halomban és természetesen nem vendégnek hívták meg őket az asztalhoz. A rajz krétarajz.

- *Mi megy ebben a kék vonalban a kézfejemben?*
- Ér.
- Öö.. Vér.
- *Mér?*

A paduc

2015.12.18. 18:01

Mi az utolsó mese a kisannában? Mese [a paducról](#). Kiderült, hogy a paduc az egy hal, de ez még mind semmi. [Halakról](#) már meséltünk egyszer, de azt önhatalmúlag leállította és letiltotta, mert valamiért nem tetszett neki. De a paduc az más: tisztára olyan tulajdonságokkal rendelkezik, mint Anna, kíváncsi és kotnyeles, de a végén pórul jár. Mese közben néha félbeszakított, hogy most hol tartunk, visszaidézve újabb korábbi emlékeket. Annyira megtetszett neki a paduc, hogy [legnapvégén](#), amikor a szokásos telefon feletti rendelkezése közben megtalálta a 723-as kódot, amit sms-be lefordítva azt írta be, hogy PAD. Aztán nyomogatta még egy kicsit, abból lett a JAJ TAJGA. Egyébként neki az fontos a mesében, hogy [rendelkezhessen felette](#), és irányíthassa, a [végét átírhatta](#). Megállíthassa, közben mehesse fogat mosni, újra elindíthassa, a szavakat félbeszakíthassa. Másodlagosnak tűnik a mese maga, a mondanivaló. De épít is, nemcsak rombol, rendszeresen talál ki új szavakat, régi szereplőkkel új történeteket. Mindezt erőteljesen csinálja, ellentmondást nem tűrően, magától értetődő természetességgel. Végletekben gondolkodik, túlzásokban, vagy a legnagyobb város, vagy a legkisebb falu. Hangulati szélsőségei vannak.

Ezeket a szavakat beírtam a keresőbe, mert rémlett, hogy ennek a sok népi megfigyelésnek van alapja és már találkoztam vele én is. A serdülőkort írták le vele 15-25 év közötti intervallumban. Ezzel csak az a baj, hogy korábban is van ilyen időszak. Meg később is.
És nem múlik el.

Melletted nincsenek hétköznapi

2015.12.26. 15:42

Be van kötve az ajtó kilincse? kérdezte Anna ravaszul karácsony reggelén, miután el lett mondva neki, hogy technikai okok miatt már reggel jön a Jézuska. Nincs. *De jó. Ott egy fa. Nem baj.* Mi van a fa alatt? *Nekem az a kis titkos napló kell, amire az van írva, hogy Anya.* De ott van mellette a te játékod. *Nem baj, nekem a titkos napló kell,* azzal kicseréli a post-it cetliket. Ennyit a karácsonyról. A nagy dobozokat eztán fel sem bonja, az anyáé. A titkos naplóról kiderült, hogy csokoládé. Reggeli helyett. Ezúttal anya járt jobban, mert a csokoládét szerencsésen elcserélte egy xbox-ra, ami szemmel láthatólag Annát nem hatotta meg. Soha többé nem lesz karácsony, mondta erre szuperapu, aki az anygalka szerepét vállalta magára. Ezt a karaktere nem is tette hitelessé, nem is gondolta senki komolyan. Na, haladjunk.

Az idei karácsonynak új és normális értelmet ad a szeretet új dimenzióba kerülése a kórházi eseményeken keresztül, ezért anya cseppet sem csinált lelki furdalást abból, hogy a szenteste a mekiben ebédel. A további eseményeket is meghatározta a

cselekmény ezen folyása, ami azt jelenti, hogy egy nap alatt borult az egész karácsonyi készülődés. Voltak slágerajándékok, tipikusan a Lotti Karotti, ami egy aranyos kis nyuszis társasjáték, és az ajándékba megkapott, nem várt trambulín. karácsony tekintetében még mindig van hová fejlődünk, egyszerűen nem érzi, mi az ünnep, de ez nem is csoda, mert akkor éreznie kellene azt is, mik a hétköznapok. De nálunk nincsenek hétköznapok, mert minden nap más, és reggel még nem tudjuk, mi fog történni estig. Na az este, az most már biztos. Így aztán nagyon nehéz egy gyereken megkövetelni a rendet és a rend szeretetét. Nem csoda, hogy nem is megy. Miért pont karácsonykor menne, ugyanolyan káosz nap, mint a többi.

Ez az a ház ahol semmi se változik

2015.12.31. 15:53

Anna megrajzolta az első családrajzát, amin mind a három családtagja szerepelt. Mi ugyan már nem vagyunk család és az együttélésünk kényszerből fakad nem szeretetből, amit az utóbbi napok történései is bizonyítanak. De ez jól látszik Anna rajzán is. A szereplők anya, apa és Anna, ahol anya és Anna focizik életszerűen, éppen fejelik a labdát, két róka nézi őket, Sompolyogi, a ravasz róka és Recece, a szelíd róka, akik a kosárlabdával játszanak. Arra a kérdésre, hogy apa mit csinál, és miért van ő a házban a válasz a következő. *Apa házimunkát végez éppen és azért van a házban, mert nem akar elköltözni.* Amire még felhívnám a figyelmet az a valóságosság, apa a zöld pólójában van, és gatyá van rajta. Anna és anya hajában masni. Na mondjuk ez költői túlzás. Anna barna hajú és anya fekete, emellett az állítása mellett makacsul kitart.

Ráadásul anya előkotorta az archívumból a rajzot, amit ő készített ennyi idősen a családjáról, 1980-ban. Hát, izé. Itt azért már látszott, hogy én inkább írni fogok, mint rajzolni. Anna inkább rajzolni fog.

Viszont ugyanolyan házban laktunk. Ez az a ház, ahol semmi se változik, ez az a ház, ahol áll az idő.

Konyhafőnök Junior

2016.01.02. 19:56

Az élet tud érdekes dolgokat produkálni, amelyek persze csak nekünk érdekesek, mert más családban azért ezek előfordulnak gyakrabban. Hogy anya és lánya tanácstalanul áll a konyhában fakanállal a kezében. Anya, akinek szerencséje volt, hogy eddig csak államügyekkel foglalkozhatott, adók, pénzügyek, rezsi és szakmai kihívás formájában, az aprónak tűnő koszt és kvártély jellegű problémákra csak fél szemmel sandított. Azt is tisztos távolból. Ez nem jelenti azt, hogy nem lakott volna valahol, vagy nem evett volna, csak megtehetette, hogy nem törődik vele. Amikor ez a kocka fordult az életében az első körben 10 kiló pluszt jelentett, másodjára meg amit biztosnak hitt, abban is bizonytalan. Amikor csak magát kellett ellátnia akkor csak beosztott volt, míg most ügyvezető igazgató, aki több életért is felel.

Az egyszerűnek gondolt paradicsomleves készítés fölött töprengve a következő megoldásokat fundálta ki.

1. Nézzük meg a neten. Igen ám, de a neten annyiféleképpen csinálják, nekem meg "A" recept kellett reprodukálva.

2. Kérdezzük meg Mayer Annát, aki többször lábatlankodott a nagymamája körül, amikor az a kedvenc levesét készítette.

- Te, kis lábatlankodó, aki mindent megfigyelsz, azt megfigyelted-e valaha, hogy csinálta a mami a levest? Először a paprikát tette bele, vagy a lisztet? Tett bele egyáltalán lisztet?

- Nem jegyeztem meg. De tett bele lisztet. És hagymát is.

- Ó, hagymát biztos nem.

3. Mivel továbbra sem tisztult a kép, maradt a végső lehetőség: felhívni a mamit. Először liszt, aztán paprika, ez a családi recept. A többi meg ízlés szerint.

Aha, ez pont olyan, amiből két adagot öntöttem a lefolyóba. De érdekes módon, így aztán sikerült. A tudattól, hogy az jó lesz, jó lett. Nem a lét határozza meg a tudatot, hanem a tudat a létet.

Jelen esetben a tudat a lét.

Hajózni kell

2016.01.06. 12:32

Miután mindenki haldoklik és az utolsókat rúgja a ~~másikba~~, rengeteg időnk szabadult fel. Sajnálatosan nem kacagva és vidáman töltjük el. De azt sem mondhatjuk, hogy a kényszerű együttlét jó irányba vitte a dolgainkat.

A Titanicot nem tudjuk elfelejteni úgy látszik. Visszanéztem a Titanic irodalmunkat, két éve foglalkoztat minket, hogy elsüllyedt. De bármilyen hajó. [Costa Kunkori](#), vagy

Elveszett cirkáló. Az Elveszett cirkálót mindig előhossa, ez veszett el, aztán előhossa a Megkerült cirkálót, ez került meg. Most valószínűleg azért van képben, mert a kisannában a paduc mesében feltűnik Noé története. Mellékszál, hogy Anna a kis Bibliából kér esténként felolvasást, és anya képben van teremtésben, legalábbis jobban, mint valaha is volt. Aztán meg rájöttem, hogy mindegy milyen mesét mesélünk és mindenki abban hisz, amiben akar. Visszatérve a [Titanicra, mint műalkotásra](#), új rajz van. Ez egy eléggé részletgazdag kép az előzőekhez képest, igaz a jéghegy motívum kissé el van nagyolva benne. Gyorsan ráírtuk, hogy S.O.S, nehogy a Carpathia ne tudja.

Aztán továbbfejlesztettük az írást, megtanultuk a kötött betűket. Egy Anyáírás alá simán leírja, hogy APA. Azért írtam le, hogy legyenek együtt. Sőt, megtanultuk a fejjel lefelé írást. Ez abban áll, hogy fejjel lefelé álló betűket másolunk. Mert a sima az túl snassz. Anya csak néz, mint Lót felesége sóbálvány korában.

Az ébredő erő

2016.01.08. 12:38

Sikerült pár szót váltani a nevelési tanácsadóban a pszichológus nénivel. Ő elmondta, hogy Anna értelmi képességei a koránál fejlettebbek, érzelmeinek kezelésével azonban problémái vannak. Szemmel láthatóan nem tudja az érzéseit kifejezni. A vélemény a "gátlástalan" szót használta az érzelmeinek kifejezésére, amikor vadidegen emberek ölébe beleül, hogy vigyék őt haza. Játékban ha valami nem sikerült elsőre, azt hamar megunja és frusztrálttá válik tőle. Mindezek oka a családi környezet, és itt ragadták meg az alkalmat, hogy megkérjék anyát, hogy teremtsen már nyugodt életet a gyermeke számára. Ez eddig nem jutott eszembe, jó, hogy mondja, mondta anya. Néhány nap múlva elmondják szuperapának is. Csodálkozni fog ő is.

Kiderült, hogy elég nagy a baj, ezért minden hatóság aktivizálta magát, még a mediátor is. Az rejtély, hogy ez az óvodai szakvéleményből miért nem derült ki, amit a bíróság kérésére küldtek, amikor már ezekkel a problémákkal másfél éve szenvedünk a közösségi létben. Az is rejtély, hogy ez az igazságügyi szakértő véleményéből sem derült ki, ami miatt joggal gondolhatta volna bárki, hogy minden rendben van. Most csodálkozunk, hogy jó! Jó reggelt Vietnam! Az ébredő erő.

Azt ugyan nem tudom, hogy pontosan miből jött ki, hogy ennek környezeti okai vannak és nem genetikai és neurológiai. Hogy feltételezés, vagy egzakt számítás eredménye ez. Ha kimondta volna a csökkent mértékű társadalmi kapcsolatokban, kommunikációs képességekben, abnormális viselkedési és érdeklődési mintázatokba rendeződött tünetegyüttest, anyja megguglizta volna és egyből kidobta volna neki, hogy autizmus. De szerencsére nem mondta ki.

Anyának lenni

2016.01.10. 21:56

Magam adom

2016.01.14. 17:28

Sikeresen magunk mögé gyűrtük az életünk negyedik szülői értekezletét. Ez annyiban volt más előző szülőinknél, hogy elhangzott Anna milyen ügyes, ha barkács dolgokról van szó, tép, szaggat, rajzol, fest, ragaszt. De különben is a héten jobban viselkedik, kíváncsi vagyok ez meddig tart.

Igazából magamra ismerek benne, mert én is szerettem ilyen dolgokat csinálni, ameddig rá nem jöttem, hogy gondolkodni sokkal egyszerűbb és messzebbre visz. Aztán előadta, hogy pötytyözi ki a zsebkendőt, ha náthás és abban is magamra ismertem. Kétségtelenül vannak előnyei annak, ha gyerekünk születik. Csak eddig nem nagyon láttuk.

Azt meséld el Pista

2016.01.20. 19:58

Remélem leírod a naplómbe ezt a poénomat, hogy

*visszajött a saláta
a kiskutyus találta*

Leírom, de az mi? Van egy ilyen mese, de ezt a két sort én találtam ki.

Most azt írd le a naplómbe, hogy azt mondtam, hogy sárga bögre görbe pörge.

Azt leírtad, hogy a kézkrém helyett azt mondtam, hogy krézkém?

Most azt meséld el Pista!

Sose halunk meg

2016.01.30. 12:48

Ez most már biztos. Mert ha ezeket kibírtuk, a többi már békikönnyű és gyerekjáték. Anna előkaparja a tavaly anyák napi óvodai kis papírból hajtogatott virágot. *Anya, ez a Sohavirág és a tiéd. Mitől Sohavirág? Attól, hogy akié az sose hal meg. De csak, ha akarod. Ha meg akarsz halni, meghalhatsz. [Még nem tudom](#). Majd eldöntöd.*

Közben halkán volt egy évfordulónk, a mi közös kis történelmünk ötödik évfordulója, [az első megszólításé](#) és egyben a napló kezdetéé. Mediátori megállapodással ünnepeltük. Igazából így mulatunk mi.

Báli szezon

2016.02.06. 18:24

Utolért minket is a báli szezon. Aranyhajnak öltözünk, meglovagolva azt a szerencsés percet, amikor érdeklik a hercegnők. Igazán pontosan azok közül is csak Aranyhaj, akivel szóba áll. Szerencsés véletlen játszott a kezünkre, amikor éppen megüresedett egy Aranyhaj jelmez. Némileg árnyalja a képet, hogy az oviban levő 5 lány közül egy másik is jelezte, hogy Aranyhaj lesz a jelmeze a farsangon. Bele is trafáltunk a közepébe, ami minden bálkirálynő rémálma, hogy lesz valaki a bálon ugyanolyan ruhában.

De olyan boldog arcot vágott, amikor meglátta, hogy a 4 év alatt most jutott eszembe az a mondás, ami szerint vannak olyan jó percek, amik feledtetik az eddigi összes rosszat.

Egy teljes percig el is felejtettem az elmúlt éveket.

80 nap alatt a Föld körül

2016.02.07. 17:16

Enyhe nevtanos nyomásra ráálltunk, hogy felkészítsük Annát az életében elkövetkező változásokra. Bár a királyi többes túlzó, mert szuperapu szemmel láthatóan tudomást sem akar venni nemcsak a kialakult helyzetről, hanem arról sem, hogy annak kialakulásáért ő is felelős. Így kissé szélmalomharcnak tűnt felkészíteni egy négyévest. A saját szintjén mondják el neki, így szólt a javaslat és anya belefogott. Röviden mesélt és Anna a rá jellemző módon, hogy mindig a fején találja a szöveget, a következőket találta mondani.

A második gyerek a megoldás. Szüljél egy második gyereket, add oda apának, és akkor talán végre békén hagy minket.

Miután anya magához tért elmondta, miért nem működik ez így.

Aztán 80 napos Föld körüli utazásra indultunk Willy Foggal, illetve Transzferrel, aki az új kedvenc lett, annak ellenére, hogy nem róka. Másfelől visszatértünk Delejhez és Szőrmókához, miután találkoztam a héven egy leleményes anyukával, aki a félórás út alatt az óvodás gyerekét lekötötte azzal, hogy eljátszotta a mesét. Én is tátott szájjal figyeltem.

A [Sohavirág](#) pedig már nem az enyém, most azé az anyukáé, aki az Aranyhajos jelmezt szerezte. Amikor számon kértem, hogy az az enyém közölte, hogy az csak kölcsönben volt nálam átmenetileg. És az örök élet az smafu? Igen. Kemény 7 napot volt nálam.

Így múlik el a világ dicsősége.

Magocska dala

2016.02.12. 19:22

Új pszichológus jött az óvodába, aminek nagyon örülünk. Nem csak azért, mert fiatal és lelkes, hanem azért mert vannak jó ötletei. Például a napközbeni alvászavarra egyből azt mondta, hogy ő szokott csinálni csoportoknak autogén tréninget, ami segíti a gyereket ellazulni, nem nagy ügy, úgy három hónap alatt megtanulható. Mikor lenne jó, délelőtt vagy délután? Hát, igazából alvásidőben lenne jó, rendben, mondta ő, majd még körbekérdez lesz-e rá nagyobb igény. Szerencsére kezdő anyukák autogén tréningjét is vállalja. Hopp, ha minden ilyen egyszerű volna. Mint amilyennek elsőre hallatszik. De majd meglátjuk.

Új darabbal bővült a [gyerekkori félrehallásaink](#) gyűjteménye: amikor azt énekli a Pimpa, hogy *epertudatában*. Hogy micsoda? Ezer-dolga-támad, helyesen. Nem baj. *Most énekeljük el a magocska dalát*. Milyen magocskáét? *Amikor azt éneked, hogy nem ér engem veszedelem, magamat is elültetem*. Hiába, ez már a szép korszak. A múltkor arról beszélgettünk, hogy miért vitt Noé a bárkájában minden állatból, így halból is kettőt. Azok túléltek volna az özönvizet!

Megint betegek vagyunk, hőemelkedés, köhögés. Veszélyben a jelmezbál, veszélyben Aranyhaj.

Jaj.

Az elmaradt bál

2016.02.17. 14:12

Egy hete küzdünk már a betegséggel, de csak mostanra van javulás, mert amit mezei megfázásnak hittünk, az egy komolyabb gyulladós folyamat volt, ami még háromnapos nurofenezés hatására sem múlt el. Alig evett valamit, amit meg igen azt pár órán belül ki is hányta, legyen az orvosság, vagy étel. Éjszakánként nem aludt mélyen, óránként fenn volt és rémálmok gyötörték. Amikor elaludt már lehetett látni az arckifejezésén, hogy rémálmodik. Hadakozott a szellemekkel. [Ezt a harcot jól ismerjük](#). Most apadt valamelyest, amióta normális antibiotikumot kapunk rá. De lement a mackóbál és a jelmezbál, amire készültünk. Az elmúlt hét kihívásai engem is megviseltek, mondhatnám jobban, mint Annát, szinte végére se mehettem ki egyedül 5 napja.

A rókákat lecseréltük a My little pony-ra, ami azért merész vállalkozás, mert szuperapu nem engedi nézni, mert egyszerűen nem tetszik neki a mese. Nem neki való. Ami azt illeti a Bogyó és Babóca sem akkor volt neki való, amikor nézte és az is volt ennyire gáz, mint ez. A szakkönyvek azt mondják a gyerekmesékről, hogy az a jó mese, amit a gyerek szeret. Ennyi és pont. Kedvenc pónija Rainbow Dash, akire nagyon hasonlít, mert kíváncsi és tetszenek a színei. Azonkívül kedvenc még a Szőrmóka a Csűrcsavarosdiból, engem Delejnek hív, apát Pörgének, *Delej, miért nem szereted már Pörgét?* kérdezi gyakran (minden nap egyszer).

De Delej és Szőrmóka egy pár, a Pörge meg egy másik csapat.

Ötforintos dal

2016.02.20. 20:30

Anya beteg, indul kiváltani a gyógyszereit. Anna előveszi a kis tárcáját, ad egy öt forintost a megtakarításaiból, ami kb 50 forintnyi értékű. *Ezt neked adom, hogy vegyél rajta gyógyszereket és gyógyulj meg.* Nálunk mindig öt forint ez a dal. Az [ötös a kedvenc](#) számunk, meg az ötvenötös. De leginkább [az ötvenhatos](#).

Már gyógyul mindenki ez után a kimerítő tíz nap után. Lassan, de biztosan. Inkább lassan. Anna egészségesen a saját tulajdonának tekint, aki felett korlátlan hatalma van. Betegen ez annyiban módosul, hogy ez a tulajdon nem személy, hanem tárgy, ezért emberi tulajdonságokkal nem bír, emberi szükségletei nincsenek, célja kizárólagosan az ő szórakoztatása.

- *Anya találd ki mit játszok el.*

- *Ez teljesen olyan, mint egy nem tudom.*

- *Annyit segítek, hogy New York.*

Akkor szaladj te

2016.02.27. 10:05

Lobog a hajam a szélben, szól Anna és igen. Kemény 4,5 évet kellett várni, hogy akkora haja legyen, ami már lobog. Eddig csak azt értette, hogy szaladjunk, szaladjunk, hadd lobogjon a hajunk - *akkor szaladj te*. Hiába, egy kislánynál a hosszú hajnál nyílik meg a világ, csatok, copfok, masnik, hajpántok. Persze van már olyan hajpántunk, amiből kettő van, mert amit magamnak vettem az kellett neki is. Nekem ez a kislányosodás furcsa.

Amin viszont remekül szórakozom, hogy Anna minden járókeltőt megállít, megszólít és beszédbe elegyedik vele, Hogy hívnak és hány éves vagy, kérdezi mindenkitől. Az emberek többségének ez tetszik és megmondja. Innen már csak egy lépés anyának a bepasizás, mert Anna középkorú férfiakat is simán leszólít. Hogy hívnak és hány éves vagy, kérdezi tőlük. Pont amit én is kérdeznék, csak én nem tehetem direktbe.

Egy kisgyerek viszont mindent megtehet. Majdnem mindent.

A miénk különösen.

Láva leve

2016.02.28. 11:47

Belefogtunk saját epres csoki készítésbe. Igazából a projekt úgy zajlik, hogy az eper is adott és a csoki is. Volt pürésített formában lefagyasztva eper, azt elővettük, miután Anna közölte, hogy epret akar enni. Aztán később kitalálta, hogy inkább csokoládét. A leleményes család az eperpürébe csokidarabkákat dobott, mint desszert, és azokat kellett kihalászni. Anna lávahalászatnak nevezte el az eseményt, mert [vulkán-rajongó](#). *Finom a láva leve*, mondta.

Ha nagy leszek vagy feltaláló leszek, vagy kutató, mondja Anna. Persze, ez attól függ, hogy a múlt érdekel jobban, vagy a jövő. *Akkor inkább kutató*.

A következő rajzot a véletlen szülte, Minnie egér bojtos sapkában. Itt egyszerűen elfáradt tovább színezn. Versus [anya bojtos sapkás család](#) rajzai.

Kiszínezem a tavaszt

2016.03.03. 16:46

Anna megint kidőlt, beteg lett. Lázzal kezdődött (38 fok körül), kis torokfájás volt mellé. Aztán hajnalban egy lázroham, lázgörcs, epilepsziás roham szerű féleség, amit nem tudtunk azonosítani. A kikerkező mentők sem, mert addigra már elmúlt. Félelmetes volt. Húsz perc után mintha nem is lett volna, abbamaradt és aludtunk tovább. Aztán elmentünk orvoshoz, kis fülgyulladás van, de még csak vitaminokat kapunk rá. Közben a láz az 39 fok lett. Hajrá. Az, hogy hónapok óta nem tudunk normálisan óvodába járni emiatt az kivizsgálást igényel, kaptunk beutalót az első vérvételünkre. Amitől már most félünk. *Ha vesznek tőlem vért, akkor nekem nem marad, sír. De, termelődik újra. De nekem nem.*

Van egy ismerősöm, aki kutyafuttató versenyekre jár. A kutyája vakon engedelmeskedik neki, mert így szoktatta. Kérdem, mi a titok. Jutalomfalat, ez volt a válasz. Ha vért vesznek tőled, utána elmegyünk a cukrászdába, és azt választasz, amit akarsz. *Jó. Megnyugszik. Hoppá.*

Egyébként komoly témákról el lehet vele beszélgetni. *A maminak már régen kórházba kellett volna mennie, ha nincs jól, mert ott meggyógyítják.* Okosabb vagy, mint egy ötödikes. Küldött neki diót, hogy meggyógyuljon. Ennek az oka egy családi legenda, miszerint tüdőlövésre jó a méz meg a dió. Legalábbis ez volt a gyerekverzió. A felnőtt változat inkább a borra esküszik. Rajzol a maminak egy virágoskertet. *Most pedig kiszínezem a tavaszt.* Este fürdéskor gyakran nézzük magunkat a tükörben. Megöregedtem, mondja anya. *Nem vagy öreg, fiatal vagy és aranyoska.* Veteményeskert. [Alex és a csodálatos gyümölcsös](#). Cseresznyés kert. Vagy amit akartok.

Életünket és vérünket

2016.03.05. 10:33

Túl vagyunk az első vérvételen. Nagy üvöltés kísérte a szúrást és két fiolát vettek. A nővér egy gonosz néni, aki azért szúrta meg, hogy fájdalmat okozzon neki. Majd közölte velem, hogy így nem lehet bánni egy gyerekkel. A néni meglepve tapasztalta, hogy így viselkedik egy gyerek a vérvételnél, nem csöndben kushad a sarokban. A néni csodálkozott, hogy egy négyéves nem fogja fel, hogy azért szúrta meg, hogy meggyógyítsa, mert a véráramból sok információ leszűrhető az egészségi állapotra vonatkozóan. Biztos mi vagyunk az elrettentő példa. A cukrászda még nem volt nyitva, de ami késik nem múlik. Úgy kifáradtunk, hogy már alszik is.

Gyógyulgatunk, láza már nincs. Ha óvoda, akkor helyreáll a rend. Ha óvoda, akkor terápiás csoport. A terápiás foglalkozás fél órát tart majd, [nem lesz benne autogén tréning, szülőknek pláne nem](#), csak rajzolás. Jó, azt sejtettük, hogy az élet nem olyan egyszerű, mint amilyen valójában, de több pontról javasolták már, hogy nézzünk másik ovi után. Én sokáig kitartottam az ovi mellett, mert szimpatikus volt, ahogy a normális gyerekekkel bánnak. De jaj annak, aki az átlagtól eltér. Összepiszkítja az abroszt és leveri a poharat. Jaj annak, aki [nem áll be a sorba](#). Jaj az anyukának, aki ezt hagyja. Kiveti a társadalom. Nemcsak azért szív, mert egyedül maradt egy speciális nevelési igényű gyerekekkel, hanem az óvoda sem tűri meg délnél tovább. Családbarát. De aki nem család, azzal már nem barátkozik. Sok családnak-mondott-kényszerűen-együtt-élő-boldogtalan-ember barátja. Akik azért mondják maguknak családnak, mert így kapják meg a tízmilliós csokot. De a szabály az szabály, aki nem család, az nem jöhet. Ez a napló nyolcszázadik bejegyzése.

A jövő elkezdődött

2016.03.11. 17:01

Szép csendben mennek a napok, gyógyulgatunk és felnövünk. Anna már egyedül öltözködik, ami nála nagy szó, egyedül mos fogat, aminek minden egyes szava külön-külön is nagy fegyvertény. Amikor meg estig nyafogott és rászóltam, hogy tudod mit, hagyjál békén és aludjál egyedül, és kimentem akkor meg békén hagyott és elaludt egyedül. Ennyi lett volna a titok? Ennyi lett volna a mágia?

- Te egyedül öltözködsz és egyedül mosol fogat? Mikor nőttél föl?

- *Tegnap.*

Szépen lassan komótosan oviba is eljutunk majd a jövő héten. Aztán meg majd rögtön jön a tavaszi szünet a húsvétal. Fel se tűnik így, hogy az intézmény nem működik együtt. Hamarosan eljön a május-trilógia utolsó része. [Ne várd a májust, várd a májust, várd a jövő májust](#). Most van a jövő május.

A jövő elkezdődött.

Karaktergyilkosság

2016.03.12. 18:14

Azért sokkal nagyobb könnyebbség, hogy Annával már felnőtt szinten lehet társalogni. Március 10-e óta, amióta felnőtt. Apja hívja mártást keverni, Anna tévét néz. *Most nem megyek segíteni neked, mert te nélkülem sokkal jobbakat főzöl, én addig tévézek.*

*Voltam Kolompos koncerten és kepertyűztem. Az meg micsoda? Volt egy kepertyűm és azt tekertem. Kereplőt vittek, ezt gyakorlatból tudom. Mindenesetre ma alkottunk, eddig nem volt a google-ban találat a kepertyűre, most meg már van. A Kolompos koncerten egyébként jól nyomta, beállt a Levente mellé és amikor körjátékot játszottak az ő kezét fogta. Csak kissé elfáradt a végére. Ki tudja [mióta vár erre](#). Most, hogy otthon voltak és szuperapuvál egyre több időt töltöttek találtak egy új mesét egy Szilaj nevű lóról, ami most a kedvenc. Továbbá a fantasy kategóriás videojátékokban is sokat fejlődtek a karaktereik, mert a Mass Effect 3-beli a Kasumi és Tali után azt találta mondani, hogy *én szeretem a fantasy játékokat, mert szeretem a harcot.**

Isten hozott a családban.

Homokszem a gépezetben, hogy szerdán karaktergyilkosságra készülünk, amelyben minden rossz elpusztul az életünkből. Legalábbis reméljük, hogy valami hasonló fog történni.

Matt

2016.03.16. 17:04

Miután szerda van és tudvalevőleg szerdán tavasz lesz. Tavasz is van, elkövettük a karaktergyilkosságot papíron és a karakterünknek két hete van, hogy visszahívja a terméket a boltok polcáról. Ami pont április elsejére esik, de bolondok lennénk, ha felülnénk ilyen nevetséges aggálynak.

Sikerült 2,5 hét után oviba eljutni. És sikerült közvetítő útján kommunikálni az ovival, akik azt mondják, hogy eszük ágában sincs bent altatni Annát. Arra, hogy sajátos nevelési igényű-e azt mondták, hogy ők nem mondták volna így ki, de inkább igen, mint nem. A csoportban most is járnak ilyen gyerekek (sejtjük kik lehetnek azok), és mindet tudják kezelni. Az, hogy anyát, mint egyedülállót még négyórás munkába sem engedik nem nagyon hatja meg őket. Azt javasolták, hogy vigyük waldorfos oviba.

Sakk-matt.

Legend of Kyrandia

2016.03.18. 15:53

Anya mesélje te is fejből, mint apa. De én fejből nem tudok mesélni, a mesekönyvhöz meg fény kell, és akkor nem alszol el tőle. Apa se tud, csak kitalál valamit. Mit? Amivel éppen játszik. Te nem játszol számítógépes játékokkal? Már nincs időm rá. Miért? Na vajon miért?

Ez volt az a folyamat, aminek a végén eszembe jutott a Legend of Kyrandia első része, ami még DOS alatt futott. Mivel már nem nagyon emlékeztem rá és bonyolult is lett volna elmesélni, kerestem a neten egy végigjátszás videót, és abban megmutattam kik a szereplők és mit csinálnak. Anya esti meséje így Brandon története lett. Véletlen egybeesés, hogy egy virágdekoráció közepén találtam egy műanyag piros madártoll utánzatot, olyat, amit Brandonnak kell megszereznie egy madártól és odaadnia Darm-nak a varázslónak és Brandywine-nak a sárkányának, akik cserébe varázserőt adnak Brandonnak. Először a madarat meg kell gyógyítani, hogy odaadja a tollat, ami végül Darm-nak kell. Ennyit a videó játékok káros hatásairól.

Én találkoztam Darm-mal és odaadta nekem a piros tollat, tódítottam Annának. *Á nem, ezt csak most találtad ki, vagy mi.* Mostanában mindennek a végéhez hozzáteszi: vagy mi? Igazából találtam, tényleg nem Darm adta oda.

Húsvétről máshogyan

2016.03.19. 11:11

Hála apa sok fantasy játékanak, a sárkányokat megismertük és szeretjük őket. Ráadásul Brandywine nagy lila sárkány volt, ami különösen teszük Annának. Most engem Zöld Sárkánynak szólít, ami kevésbé hízelgő rám nézve.

Viszont megfejtettük a nagy húsvéti rejtélyt. A nyulat és a tojást még logikailag nem sikerült összepárosítani, hogy miért a húsvét szimbólumai így együtt, mert külön-külön tudjuk. Azt viszont abszolúte nem tudjuk, hogy miért vannak kifestve a tojások, és a 17. század óta ez miért hagyomány.

De Anna tudja.

A húsvéti tojások azért színesek, mert mindegyikből egy kis sárkány fog kikelni és a tojások színe mutatja meg, hogy milyen színű benne a sárkány.

A festő

2016.03.20. 08:13

Elkészült az első panorámarajz és repró. A panorámarajz két képből áll, ami Annipannit ábrázolja, ahogy Szuszi kutyával játszanak, Szuszi kutya az ugrálóváron ugrál. A másik képen odébb pedig maga Boribon pihen a fűben, miután kikorcsolyázta magát a tavon és elfáradt. Este van és nem akarnak hazamenni, ez abból is látható, hogy a nap vörösen száll alá és fenn vannak a csillagok.

Szintizta matematika

2016.03.20. 12:56

Még karácsonyra találtam egy zseniálisnak tűnő ajándékot, mindenki azt kapta, minden évben van slágerajándék. Az elmúlt évben ez a termék a sudoku bűvös kocka volt. Ez olyan, mint a bűvös kocka, csak nem színek vannak rajta, hanem számok. Ez sok mindent megbonyolít, mert 6-szor van rajta ugyanaz a szám és nem mindig ugyanolyan helyzetben. Van, amikor már jó lenne, de fejen áll. A kirakása így brutál nehéz, és a helyzetet nehezíti, hogy viszonyítási alap sincs, mert milyen egy gyerek, azonnal eltekerte. Esélyünk sem lett volna kirakni.

Aztán anya addig-addig gondolkozott, amíg rájött, hogy mégis ki kéne színezni a kockákat. De hogyan? Mert azt a elején kellett volna. Aztán arra is rájött, hogy némely kocka helyét tudjuk. A sarkok például mindig mások, van 1-1-3 kombinációtól kezdve a 7-9-9-ig. Szintizta matematika. Minden sarokból csak egy van, a sarkok biztosak. De így se tudtuk megjegyezni mindet. Maradt a színezés.

A színezésre több ötletünk volt. Az első a filc. Ami simán lemosódott, mert nem alkoholos volt. De az adott alapanyagból kell főzni mindig, szuper konyhán mindenki tud. Akkor váltottunk. Színezzük be színes csilláragasztóval. Aha, ez elég szép lett, de ez is levált a műanyag matricáról, amelyen a számok voltak. Új nap új megoldásokat hozott. Temperával befestve is lejött a szín. A végső megoldás hozta meg az átütő sikert, a színes matricázás, ami azért is jó, mert ha elrontjuk, le lehet kaparni. Ellentétben a filctollal. Ezzel egész jól lehet haladni, de meg kell említenem a zseniális svédcsavart, amit még bevettem. Mivel ez slágertermék nálunk, volt még több itthon, így megnéztem egy bontatlant, hogy hogyan jönnek az oldalak egymás után sorrendben. Lemodelleztem, lerajzoltam, kiszíneztem, kombináltam. A színek most már nagyjából megvannak. De kirakni továbbra sem tudom. Úgy húsz éve nem volt a kezemben. De nem adom fel.

Anna végig szurkolt. Ez neki elég uncsi volt, mert tevélegesen nem alkothatott, csak nézte a gondolkodást és a próbálkozásokat. Mondjuk ez sem árt, tanulja meg, hogy **egy helyzetet nem csak elsőre lehet megoldani, sokszor kell próbálgatni, türelmesnek kell lenni, okosnak, és ha egy megoldás nem vezet sehova, alkalmazkodni kell az új helyzethez és találni új ötleteket addig, amíg nem sikerül. És a felnőtt is ember, nem tudhat mindent és téved.** Nem utolsósorban.

Nomen est omen

2016.03.26. 22:53

Miután a bekereteztük a kapott festményeket, Anna meghatódott, hogy születését valaki festménnyel köszöntötte, ezért kitalálta, hogy hálából ő is fest egy képet. A következő beszédes címet adta neki "*Fantasztikus szivárvány tortaszelet bulibombával és ünnepmarcipánokkal*".

Közben csak úgy mellékesen, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, szerzett egy dalt, a közös [lekváros város](#) projekt után már nem lepődtem nagyon ezen meg. A dal címe, Kecsapós dal. A szövege pedig a következő, audio verziója pedig [itt hallgatható meg](#).

csöpp csöpp csöpp
csöpög a kecsöp
(trallalalla-handabanda)
csupa kecsöp a ház!

Ennyi a mókáról, mert az élet minden, nemcsak móka. Pontosabban minden, csak nem móka. Megint előkerült a [halálfélelem](#), valószínűleg a célzott pszicho beszélgetés során. Ebből kiderült, hogy Anna azt hiszi, hogy a halál egy lény, akinek fekete a színe és piros a szeme és az ablakon néz és megérinti, és akkor meg kell halnia. Próbáltam megmagyarázni, hogy a halál egy időpont, ami még nem jön el, megérinteni így nem tudja, mert keze nincs, szeme sincs, mert nem lény. Olyan, mint a barátság, fogalom, nem megfogható, nem látható, ám mégis létezik.

Amikor ezt mondta lelki szemeim előtt felvillant [egy másik Mayer Annának](#) a gonosz-ábrázolása. [Ez ugyan nem az](#) a kép, amit kerestem, mert azt már nem találok, de arról szól, hogy hogyan képzelel el és jeleníti meg vizuálisan a gonoszt. Hát ugyanígy.

Nomen est omen.

Mint két tojás

2016.03.28. 12:26

Újra eljött a húsvét, aminek nagyon örülünk. Közös életünk korábbi húsvétjaira is boldogan emlékezünk, az [első húsvét](#)ra, amire már tényleg nem emlékszünk. Azt hittem urbánus legenda és nép hiedelem, hogy a gyerekkor első brutál éveit nyomtalanul el fognak tűnni és tényleg. Amikor még semmi sincs úgy, ahogy most már van. A [második húsvétkor](#) celofános tojásokat festettünk, aminek a maradványai még

mindig megvannak, és a következő években dobta fel Anna a teli kosarat tojásostul, és csak azért nem törött el mindegyik, mert a celofán összetartotta. A [harmadik húsvét](#) a kék-zöld tojásokról szólt. A [negyedik](#) pedig a színek kavalkádjáról. Az idei is.

Az ötödik húsvétkor annyi más dolog volt fontos, hogy szerettem volna elfeledkezni a tojásfestésről. Nagyobbacska gyerekekkel egyre könnyebb a festés gondoltam meg magam, és mégis nekiláttunk a projektnek. Az idei viaszkrétás rajzolás festés volt. Anna vígan rajzolt betűket, virágokat, szívecskét, napocskát, aztán reggel apa lelucsolta szódásüvegből a családot, mint rendesen. Anya kitalálta, hogy ne egy festékes edényt használjunk, hanem minimum kettőt, és akkor lehet haladni is.

Anya a türelmetlenség szobra lenne, ha nem kéne a szobroknak egy helyben állniuk, mert ahhoz túl türelmetlen.

Anna néha ki-kinézett a konyhába, hogy mi történik, aztán nem Anna lett volna, ha nem dobta volna be, hogy a két különböző színű lötytyöt öntsük egybe és akkor egy következő színt kapunk. Három alapszínnel indultunk a festésben, narancs, piros és kék. A piros-kéket simán egybeöntöttük és ilyenkor még szurkolt is mellette, hogy *vedd ki és akkor világos lila lesz, hagyd benne, mert akkor sötét, ne önts bele kéket és akkor rózsaszín*. Nem lett két egyforma tojás. [Sok sárkányunk lesz idén](#).

Hozzá kell tegyem, hogy adott pillanatban nekem is eszembe jutott ez az összeöntögetés. Csak nekem egy kicsit nehezebb volt, mert a poroszos gyerekkoromban renitensnek számított az ilyen viselkedés, és több idő kellett, amíg kialakul. De kialakult és ez sok nehézségen átlendített már.

Hasonlóak vagyunk. [Mint két tojás](#).

Nem teljesen egyformák, de nagyon-nagyon hasonlóak.

Lány kő fülbevalóval

2016.04.02. 14:41

A [lány gyöngy fülbevalóval](#) kislánya új fülbevalót kapott. A kis piros kövesnek már kijárt a kapcsa, ezért időszerű volt keresni egy másikat. Elég hamar találtunk megfelelőt, és neki is tetszik, arany karika cirkónium kővel. Ami a legfontosabb, hogy kisedni nem tudja.

Túl vagyunk az óvodai kerekasztalon, ami kissé képzavar, mert egy négyzet alakú asztalhoz gyűltünk össze, a családsegítő, óvónénik, ovipszichológus, nevelési tanácsadó társaságában arról elmélkedni, mit kellene a gyakorlatban másként csinálni, hogy könnyebb legyen. A jelenlevőket egy közös cél hozta össze, az, hogy a gyereknek jó legyen. Ez a helyzet nekem nagyon furcsa volt. Természetesen nem maradtunk semmiben, az ovi szerint higgyem el, hogy Anna nincs olyan állapotban, hogy bent lehessen altatni, majd ha szuperapu elköltözik, akkor önmagától helyre kerülnek a dolgok. Ez utóbbinak a határideje hétfő, két teljes napja van, hogy kirámolja a fiókjait és szedje a sátorfáját. Jellemző, hogy az összes teret ő lakta be, és most pofátlanul sok helyem van. Anna megállapította, amikor leszedte a polcait, hogy ez a lakás *megfurcsult*. Igazából szuperapu a távozásával nagy úrt töm be. Mi már gondolatban berendezkedtünk, ha innen leveszi a polcait ide felrakhatjuk a festményeidet és ha kiköltözik lesz egy külön szobád, ami csak a tied.

Egyébként a pszichológusok egybehangzó állítása, hogy Anna nehezen engedi el a dolgokat, nehezen hagyja ott a játékot az evés kedvéért, nehezen fejezi be az evést az alvás kedvéért, nehezen alszik el és azért dacos, mert valamitől meg kell válnia, amit ő fontosnak tart. A legfőbb dolgunk most tudatosítani benne, hogy nincs egyedül abban a helyzetben, ami ezután következik.

Jó lenne ezt az anyukában is tudatosítani, hogy ő sincs egyedül. Noha az élet és a gyakorlat másként mutatja.

Nincs baj

2016.04.03. 13:44

Anna továbbra is rosszakat álmodik, ez a szanaszét hagyott rémálmaim háza. Megdobva a ténnyel, hogy minden átmeneti, üres lyukak a falban, vezetékek a falból, viszont sok üres hely. természetesen ez nem csoda, és olyan dolgokkal egészül ki, hogy a nagy nehezen választott alvó állat megvonása napokra. Pinkie Pie, rózsaszín póni az alvó állat, az átmeneti tárgy - most talán véglegesen. Megszemélyesíti és azt mondja, ő hozza az álmokat. Ez jó. Ha itthonra hozza, hozza máshova is.

- *Nem akarok aludni, mert akkor rosszat álmodom.*

- A rossz álmokat úgy lehet legyőzni, hogy ami félelmetes azt viccesnek látod.

- *Ez nem lesz vicces.*
- Ha akarod legyőzheted egyedül, de elmesélheted.
- *Legyőzöm egyedül* - majd kisvártatva hozzáteszi - *Nincs baj.*

Állati elmék

2016.04.07. 13:17

Hi én Anna vagyok, mondta anya a hiénás képre nézve, amelyik mindig egy új elemmel bővült. Először még csak egy virág volt rajta hiénával, aztán kértem, rajzolja le, hogy milyennek látja magát. Megjött a szőke hajú kislány, azóta meg mindig kiegészíti különböző, máshová nem sorolt egyéb masnis hiénákkal a képet. Azért nevetnek, mert ők a kacagó hiénák. Mert most éppen hiénások vagyunk. Volt egy rövid oroszlanos korszak, amikor számoltuk a környéken parkoló Peugeot kocsikat és a Lion King-ből származik a szeretet, mint ahogy a hiénák is.

Reggel az oviba menet és visszafelé az elpusztult cserebogár tetemek nagyon megviselik, mindig oda kell néznie és nagyon fél tőlük. Kicsit olyan ez, mint a Kisannában a csigatemető. Ez a rémálmoknak az egyik fele. Aztán bevallotta a másik felét is. *Nem tudom egyedül legyőzni*, mondta. A Hello Kittys lufi kipukkadása a visszatérő rémálom. Ebből tényleg nem lehet viccet csinálni. Mindenhol csak a megsemmisülés.

Anya nagy a hasad, biztos kistestvérem lesz, vezeti fel Anna, amire anya visszakérdez, milyen kisállatot is szeretnél, mit mondtál?

Hiénát. Ja, az jó. Az már van. Még egy napig.

Speakers' Corner

2016.04.11. 09:42

Köztudomású, hogy Londonban van a Hyde Parkban egy rész, a Szónokok Sarka, a Speakers' Corner, ahol mindenki elmondhatja a magáét. Van ott egy létra, arra kell felállni, mondjuk ezt nem tudtam. De most már nálunk is van.

Ami annál is megdöbbentőbb, mert a nagy pakolásban elől felejtett létrára Anna ösztönösen felmászik, rááll, aztán közli, hogy ő csak ott tud énekelni. De ott aztán alig bírja abbahagyni. Áll a létrán és énekel. Élvezi, hogy mindenkinél nagyobb.

A szám címe [A világúron keresztül](#), saját szerzemény.

Az ajtó

2016.04.12. 09:57

Anna nagy ajtónyitogató, meglát egy ajtót, egyből kioson. Ha nyitva van az ajtó, azért érdekes, ha zárva, akkor meg azért. Vannak ilyen szökdösős gyerekek, mondta Kinga néni még [az első óvodai napon](#). Maga az ajtó kelti-e ezt a hatást, vagy csak a kilincs látványa, nem tudom.

35 éve van annak, hogy anya átszökött a bölcsődéből az óvodába a testvérével játszani. Nemrégiben pedig a munkahelyén nyitva volt a pince ajtaja. Senki sem akart bemenni rajta. Kivéve anyát. Valahogy hívogatott a nyitott ajtó. Az első gondolatom az volt, hogy tisztára Anna vagyok. Aztán lementem és a régi borospincék dohos szaga csapott meg. Én mindig azt hittem, hogy az a bor illata, a szőlőé, de csak részben, az egész a pincéé. Omladoztak a falak és jó hűvös volt. 35 évet mentem vissza az időben ismét. Elmeséltem Annának, szerinted anya lement? *Nem*, mondta ő. De.

Vannak ilyen ajtós gyerekek. Kalandvágók és kíváncsiak. Vagyunk, mert csak ez viszi előre a világot.

Így lájkolunk mi

2016.04.17. 15:58

Ködbe vész az emlék, amikor Anna [laza listákat diktált](#) másfél évesen. Senki nem emlékezne rá, ha nem írtuk volna le. Így írtunk mi. Mert most már máshogyan írunk. Nehéz nem észrevenni a végén a szívecskét, és különben is ez a jel köztünk, egy felfelé mutató hüvelykujj, egy mutató hüvelykkel és mutatóval a másikra, a végén meg egy szívecske. Így lájkolunk mi.

Egyébként kis lázacskával indítottuk a pénteket, mint a háromnapos láz jelenségét eddig mindig. Szerencsére ebben az esetben nem fejlődött ki három napig, csak egy délutánig. Nem mondhatnám, hogy ugrásszerű javulás indult el a napi közérzetünkben a hiénamentes övezet létrejötte óta, de ami késik az nem múlik, bízom benne, hogy egyszer eljön.

Mint Godot.

Saját

2016.04.17. 20:48

Azért a következő történet jellemzi, hogy mennyire vagyunk kifáradva. Szegény Anna azt hiszi, hogy ez az élet, ahogy eddig élt, jó hogy rosszkodik. Én meg tudom, hogy nem ez az, de onnan, hogy valahol olvastam. Mert látni nem láttam.

Legnapvégére már elfáradtunk, Anna tekereg és maga alá gyűri a papírnyulat, amit az oviban csináltak. A papírnyúl nagy és lila, úgy 25 centi magas és kúp forma az alja. Meggyűrése komoly problémát okozhatott volna Annánál, ha én csinálom. De mivel ő csinálta, nem volt annyira szigorú saját magához. Anya mérges, hogy a fáradt gyerek miért csetlik-botlik, miért nem megyünk már aludni.

Látod, ha ezt én csinálom, akkor már biztos ment volna a hiszti. Rátéhénkedtél a nyuladra. Te akkor igazából egy tehén vagy. A saját nyulad tehénje.

Még mérges anya amikor kimondja az utolsó mondatot, de ahogy leesik a jelentése mindkettő felröhögünk. Azóta elég csak így zárni egy vitát. Neked könnyű. Te a saját nyulad tehénje vagy. Hiába poénna mindenek el lehet venni az életét. És a legnagyobb dolgokat mindig az élet produkálja.

Arkhimédész

2016.04.19. 18:54

Ezt a verset Anna írta anyáról. Eredetileg nem versnek indult, de mivel rímelt, nyilván tők véletlenül, vers lett belőle.

homloka kemény
orra mozgó
szeme cuki
szája mosolygó

Aztán még hozzátette:

az arca szép

Kádban fürdéskor:

A vízben nem merül el semmi? A vízben miért nincs gravitáció? Mert még egy erő hat a vízben levő tárgyakra, amelyik pont ellentétes, és nem lefele húzza, hanem felfelé emeli. Arkhimédész.

Tudta-e Ön, hogy a két Arkhimédész élt az ókori Görögországban? Egyik az ismertebb, a természettudós, aki fürdés közben felfedezte a felhajtóerőt.

A másik pedig költő volt.

Kis vidám játszótér

2016.04.24. 08:14

Kisnyolcas és kisnullás sétálni indultak, mert ők a telefon billentyűzeten amúgy is szomszédok, ezért jó barátok. Velük ment kisgyeget és csatlakozott hozzájuk kisbarátuk a hiéna. A kisnyolcas nyolcas alakú, a kisnulla nullás, a kisgyegetnek meg csőre van. Új elem a képeken az oldalra néző szemgolyó, ezt a megoldást még nem láttam.

A számkivetett

2016.04.24. 22:06

Az újabb saját szerzemény a Számkivetett címet viseli. Alapja az Oroszlánkirály mese, amelyben a gonosz csapatot Szimba az első rész végén számúzi, leszarmazottjai pedig bosszút esküsznek ellene. Aztán a második rész végére minden jóra fordul, az elszigetelten élő Zordon és családja átáll a jó oldalra. Ez különösen tetszik Annának, többször megnézet, amikor Zira rávicssorog Szimbára és a gyerekei cserbenhagyják az acsargó anyát.

A hölgy egy kissé bogaras

2016.04.30. 09:53

Relatíve nyugodtnak mondható időszakon vagyunk túl, lassan helyrerázódnak a mindennapok, kialakulnak a kerékvágások, hogy csak tolni kelljen benne a szekerünket, vagy menjen saját magától. Az oviban vannak barátnők, akik öleléssel várják, ez nekem furcsa. Eszter néninél Barbie babákkal játszott, ez is furcsa, próbálgatta rájuk a cipőket. Most lesz kislány.

Estéknként esti mese helyett beszélgetés van, nézzük a plafont, mint Szimba és Mufasza a csillagokat és beszélgetünk a világ fontos dolgairól. A félelem az folyton visszatérő téma, ő semmitől sem fél, aztán kiderül, hogy mégis. Az is kiderül, hogy ez nem baj. Bogaraktól fél, de nem mindegyiktől. Hazafelé az oviból azt akarta, hogy tapossunk el egy bogarat. De nem akármilyet, a cserebogarat meg kell menteni, idegen nénire rászól, hogy a bodobácsot hagyja. *Azt viszont anya taposd el.* Nem emlékszem pontosan melyik bogár volt. *Az, amelyik álmomban megevett.*

Az élet él és élni akar, és megtanulunk megküzdeni vele inkább.

Anya és egy szép nap

2016.05.01. 17:02

Miután kiröhögtem magam az internet népe cukorrózsaszín anyák napi ömlengésein, eszembe jutott, hogy akár én is megtoldhatnám egy lépéssel. Az anyákat hétköznapi feminista hősnőként ábrázolva, hol egybevetve, hogy ma a munka ünnepe is van, azt a hamis látszatot keltik az emberek, hogy anyának lenni az egy tett. Egy fizikai jellemző, egy táv, amit ha lefutsz, akkor vagy anya. Etettél, itattál, altattál, aggódtál értem. Úgy tűnik ettől vagy anya. De az anyaság igéi nem ezek. Ettől még lehetnék karitatív betegápoló is. Ezek olyan dolgok, amiket vadidegeneknek is megcsinálunk, ha tehetjük. Az anyaság nem a szülés fájdalma sem, hanem az az ember, ami a szülés után lettél. Az anyaság önmagától létezik, csak úgy van, nem kéri senki. Az anyaság egy állapot, amit nem kell kiérdemelni. Az anyaság a felhőkről lógatja a lábát, mert súlytalan. Anyák napjára nem azért adunk orgonát, mert illik, hanem mert éppen ez nyílik a kertben. Az anyaság ez a légies szabálytalanság, annak a szabálya, hogy nincs szabály. Én attól vagyok anya, hogy engedem, hogy gyerek legyél. Én hagyok gyerekek lenni. Ha megkérded, megmondom. És te is hagysz engem anyának lenni. Az anyaság nem számoltat el, nem kell majd patikamérlegen kimérve visszaadni. Még a saját gyerekeinknek se.

Ezek pedig mi vagyunk. Szerinted.

Eperke legújabb kalandjai

2016.05.02. 22:13

Átalakultunk Eperkébe, ami annyit jelent, hogy epret eperrel fogyasztunk, de ipari mennyiségben. Leginkább Anna fogyasztja, mert mindet megeszi, amiket hazahozok. Napi fél kilót betol, aminek én nagyon örülök. Viszont leleményességre is sarkall, ma például két dobozzal hoztam. Ma két dobozzal evett. Ami ennél is brutálisabb lesz, az a meggy szezon. Meg a cseresznye.

Anna jele ugyebár a cseresznye, ezért megkísérelte leírni, a cseresznye szót. Először fejből próbálkozott, ide nekem az oroszánt is (egy újabb oroszános közmondás, mert gyűjtjük), de aztán rájött, hogy a betűit ugyan helyel-közzel ismeri, de először inkább írjam le és másolja. Le is másolta egyrészt ügyesen és szépen, másfelől pedig gyorsan. Amikor a cseresznye szó SZ betűjéhez ért, megjegyezte, hogy *az SZ betű olyan, mint a ZS betű, csak a ZS-ben a betűk haragban vannak egymással, ezért fordítanak hátat.*

Körhinta

2016.05.08. 13:30

Minden évben van Óbuda napja, aminek keretében különböző programok várják az érdeklődő szülőket és gyerekeket. Eddig nem nagyon foglalkoztam vele, mert nem tudtuk volna normálisan igénybe venni, mint társas esemény. Mivel tegnap a hiénák már voltak, ma visszamentünk mi is oroszlánok. Nala oroszlán anyyira megöregedett időközben, hogy a hullámvasút izgalmát még most is érzi. A körhintán egyedül keringtünk, Soós Imre nem jött el. A dodzsem 3 percéből kettőt sírtunk, mert egy kisfiú nekünk ütközött hátulról, és Anna lepottyant az ülés alá. Én féltém, nehogy a foga essen ki, ami már amúgy is mozog. *Azért apa jobban vezet*, mondta Anna, aki Pankának szólíttatja magát. A hullámvasútról lefelé is volt görbítés, amikor anya elcsúszott és rántotta magával Pankát. Azért nevetés is volt a hullámvasúton a legjobban. Utána elmentünk cukrászdába és Panka rámutatott arra a sütire, amit meg akart enni. Azért van egy ötletem, hogy hova vezet ez, de vállalom. Kell ez nekünk, mint egy falat kenyér. Majd aztán meg lesz máshogy is.

Nemisbéka

2016.05.09. 22:04

Azért várható volt, hogy előbb-utóbb belefutunk neveléstani kérdésekbe is. Bennem ugyan már korábban is felmerült, hogy a versenyztetés nem biztos, hogy jó, mégis fellelkesültem, amikor az első rajzpályázattal találkoztam, mekkora ötlet, a gyerek, aki szeret rajzolni és versenyezni is. Aztán felszállt a rózsaszín köd és felrémlt korábbi életemből néhány epizód a nem tisztességesen játszókról és szüleikről, és a rajz mint művészeti ág erőteljes szubjektív lététől. Azért mégsem olyan, mint egy matematikaverseny. Miután a Fradi sas rajzolásról már lekéstünk szembesültem egy másik pályázati kiírással és halkán elmondtam Anna-Pankának, miszerint "hogyan képzelek el egy ideális könyves-boltot" témában várják óvodások rajzait, és Anna-Panka közölte, hogy jó, *akkor rajzolok egy képet, ahol Delej és Szőrmóka epret szed*. Itt már sejtettem, hogy pályázatokon való indulásra eleve nem leszünk esélyesek sem, mert Anna-Panka szabálykövetése hát nem éppen példaértékű. *Én is furulyázni akarok*, mondta korábban. De Verona kottából játszik. *Ja, akkor nem. Én sohasem fogok kottából játszani*.

Majd játszom, mikor érzem, hogy kell.

Mindeközben betegek lettünk, szokásos félnapos láz és torokfájás, orrszi, Fenistil cseppek és köptető por. Az orvosnál kifüggesztve egy felhívás áll: óvodások zöld béka rajzpályázatát várjuk. Jesz, majd most. De Anna-Panka nem akart rajzolni, nem volt olyan lelkes.

Most kéne abbahagyni.

Mennyi retró sláger. Még egyszer utószor megemlékeztem, amikor is szembesültem a következő dilemmával, mi van, ha a rajz nem jó. Mert ez a béka nem volt jó. Nem volt güli szeme, a négy lába olyan volt, mint egy teknősbékáé, de nem volt rajta páncél. Ez Nemisbéka. A tust viszont akkor húzta be, amikor rajzolt mellé egy házat is füstölgő kéménnyel. Puff. De végül is miért ne. Viszont akkor már rég késő volt száj görbít, *azt mondtad a békámra, hogy csúnya*. Nem mondtam azt, azt mondtam, hogy csináljunk többet és harmadszorra biztos szebb lesz. *Te nem vagy az anyukám, nem vagyok a gyereked és nem is akarok veled élni*. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy még cifrázta kissé, amire senki nem büszke.

Végül is miért ne rajzoljon olyat, amelyet akar? A jó anya az, aki szemrebbenés nélkül hazudik a gyerekének?

Mindent anyámról

2016.05.11. 16:29

Hát eljött az az idő is, amikor a fagyalt visszanyal. Ami korábban még bájos kis gyerekszaj rovatba tartozott és megmosolyogtuk, az most már túlmutat rajtunk.

Aláfestésnek a történet egy betegség idején játszódik, ami nagyon rejtélyes, egyik nap mosolygás, következő nap láz, köhögés, harmadnap megint mosoly, így eljutottunk 2-3 napig, majd a negyedik napon megint láz. Mindenki csak tippel, de ma antibiotikumot is kaptunk a szelvény mellé, amit a lottón meg kell játszani. Ha Panka alszik, akkor beteg, ez a mottó és alaptézise a népi megfigyelések tárának, innen indul ki az összes többi, ez az origó. Márpedig alszik. Vagy csak aludni akar. A legfáradtabb abban az időszakban, amikor az orvosi rendelés van, már másodszor támolyogtunk be a héten délben, amikor éhesek voltunk és álmosak. *Doktornéni, neked miért olyan kuszák a fogaid?* kérdezte a doktornénit, aki tiszta szerencse egy jó fej, van humora és szereti a gyerekeket, ami ritka kombináció a felnőtteknél. Az orvosnál találkoztunk az egyik ovis kisfiúval, akinek Panka nagyon megörült, meg kellett várni a vizsgálatát és egy darabon együtt mentünk hazáig. Ahol Panka a következőkkel indított: *Hatodik szülinapomra meghívlak titeket, jön a Nimród is, meg a Veronika is*. Ez csak szimplán volt vicces, ilyet minden gyerek mond, aztán addigra elfelejtik (nem!). Aztán ezt még megtoldotta azzal, hogy *az én apukám elköltözött, képzeld el*. Idegen szülő per nagymama hallgatott, én az idétlen vihogással próbáltam oldani a helyzetet, amikor Panka még hozzátette lazán: *de nem is baj, mert anya már nagyon szenvedett miatta*. Holnap lesz szülői. Szerencsére ezt már nem kell nekem elmondanom.

Minden jó ha vége van

2016.05.15. 13:32

Kicsit későn eszméltünk most az antibiotikum kúra fontosságára, aminek valószínűleg az lehetett az oka, hogy orvosilag megszokták, hogy az első köhintésnél mit ott vagyunk. Eddig anyát 0-24 órában szívattuk hetekig a nyafogós gyerekekkel, árban pedig a normális bér felének (hajrá rész munkaidő!) a 60 százalékát értük el fizetésül ezekre az időszakokra. Jó, hogy anya nem egy aggódós típus, és csak akkor hívja a tűzoltókat, amikor már ég a ház. Most már égett, amikor hétfőn mentünk, így egy kissé késve indult be a gyógyulási mechanizmus, és 4-5 nap kemény éjszaka után látni lehet a fényt az alagút végén. Ennek a fénynek természetesen szuperapu a haszonélvezője, aki a már meggyógyult gyereket megnyeri minden páros ünnep második napján.

A szülői értekezlet meglepően családi hangulatban telt, alig voltunk és mód volt megint rácsodálkozni a hozzátartozókra, hogy ki melyik gyerekhez tartozik. Vegyes csoport lévén mindig sok az új ember. Én valahogy igyekeztem kivonni magam mindig is a játszóteres anyukák börtönéből, és itt megdöbbenve tapasztalom, hogy mennyire jelen van, az én gyerekem a legjobb, meg mennyi mindent csinál, és jegyzeteljük, hogy nem eszik eleget. Ennyire azért nem szabad komolyan venni. A gyerekek is nagyon elfáradtak már év végére, kezelhetetlenek és nagyon csúnyán beszélnek. Ettől függetlenül a szabályokat mindenki betartja, egyedül öltözik, szépen eszik. Volt egy deja vu-m, hogy [megint nem rólunk beszélnek](#). Viszont néhány életszerű hozzászólás után vége volt.

Minden jó, ha vége van.

A puding próbája

2016.05.18. 17:47

Van az a teszt, amikor gyerekeket betesznek egy szobába egy tányér csokoládéval és ha 10 percig nem nyúlnak hozzá, akkor a dupláját megkaphatják. Közben rejtett kamerával nézik, ki az, aki ígérete ellenére belekóstol. Én eddig biztos voltam benne, hogy Panka simán belekóstol. De most már nem. Az ev az elv.

Volt egy pudingja, *anya add ide*, ezt mondta. Mondd azt, hogy légy szíves, mondta anya. *Nem mondom, ezt nem fogadom el, kérem a pudingomat*. De anya most már nem adja magát. Azt is mondhatod, hogy légy szíves. *Nem mondom, kérem a pudingot*. Nem adom oda, eldugom. Mondd hogy légy szíves! *Nem mondom*. Mondd hogy légy szíves! *Nem mondom azt, hogy légy szíves*. Hoppá, most mondtad. Itt a puding. *De most már nem kell!* Azért én lerakom ide, hogy elérd. Lerakom, de nem nyúl hozzá. Amíg a szobában vagyok. Amint kimentem megeszi.

Az a szép zöld gyep

2016.05.22. 18:16

Újra van Fűfej Tekink, izgatottan várjuk, hogy kinőjön a haja. Végre el is kezdett nőni. *Anyá, de ez zöld színű!* - mondja csalódottan Panka. Miért mit gondoltál, milyen lesz? Mindenesetre jó a zöld, a friss zöld fű illata. Mindig visszahozza gyerekkorom, és a focipályák illatát. Olvastam valahol, hogy vannak mini gyümölcsfák, amiket az erkélyre lehet ültetni, pár kiló gyümölcsöt leteremnek ott is cserépben.

Kihasználtuk a meleg és az új roller lehetőségét, és kiültünk az erkélyre napozni, miután nagyjából rendet tettünk ott.

Leláncolt Prométheusz

2016.05.24. 18:19

Ezt nem csak azért írom, mert mostanában klasszikusokat olvasunk esti mesének. A teremtés története már megvolt, most pedig a régi akkád eposz van soron, a Gilgames. Ezt a könyvet vette le Anna és becsületére mondva ügyesen hallgatja a régi nyelvezetet. Egy darabig.

De ami rabláncot kapott nálunk az a szék. Vettem egy kerékpárnak való zárat láncon. *Ez meg hogy működik?* Bekattintod és kész. *De minek kattintod be?* Hogy odakötözd valahova, mondja anya és odakötözi például a rollert hozzákötöződ a szék lábához. És kötözi is. Abban a pillanatban a zár beletörik és se ki, se be. Szerencsétlenségre a legközelebbi boltban vettem, legközelebbi minőségben. Egy kis bohóckodással a rollert sikerült kiszabadítani a rabláncból. Rossz hír, hogy a tolvajnak is sikerült volna. Ellenben a szék lábán ott a bilincs, ami zár hiányában már nem jön le soha. Nálunk lakik a szék, akit Prométheusznak hívtak.

Legnapvégén Panka a fejét fogja csóválva. Anya, ez még tőled is sok!

Megadom magam

2016.05.27. 18:23

Miután a tavalyi ballagást bebuktuk, tök rutintalanul vágtunk neki az ideinek. Panka izgatott volt, mert várta már a műsort, így kicsit felpörögve indultunk el. Előre gondolkodva itthon felöltöztünk, mert dacos gyerek öltöztetése számtalan felnőtt társaságában, amikor már kettőtől is megvadul, kicsit neccesnek tűnt. Az előre öltözés meg s bosszulta magát, amikor az első száz méteren fehér harisnyában elhasaltunk, így a fehér harisnya egy folton fekete lett, és a közepe is csak azért nem vonzotta magára a figyelmet sötétségével, mert nem volt, magyarán kilyukadt. Ekkor kezdett először felállni a szőr a hátamon, aztán odaértünk, ott egy jó időben érkezett *milyen*

anya az ilyen típusú megjegyzés még jobban dobott a hangulatomon. Körülbelül annyira, mint az óvodai jelentés, hogy oroszládként érkezik óvodába, és az anyja ebben partner. Kértem én, hogy legyen inkább csiga, vagy hal. Mindenesetre egye jobban ráég a körmömre, hogy ez így nem működik, és nem fogom hagyni, hogy maga alá temessen.

Ott az előadást ügyesen mondta, amíg érdekelte őt a szöveg, közben tornázott jobbra-balra. A többiek fegyelmeszeten állak és szavaltak. Volt szülő körtánc is. Csak, hogy ne érezzem magam olyan szarul. Mulatozás után egyik süteményt ette a másik után, amíg a ballagó gyerekek fotózkodtak, mi ettünk. Meg ittunk, szigorú féldeciket töltetett magának minden ízből, a légy szíves sokszor lemaradt. Négyből négyszer. Az sok. Még indulás előtt egy vadidegen kisfiú egy banánnal túsul ejtett minket a szárítókötél mögötti börtönben. Hogy mi volt a bűnöm konkrétan azt nem tudom, de szó nélkül tartottam a kezem fel.

Megadom magam!

Egyszer

2016.05.29. 12:22

Túl vagyunk a hosszú hétvégén, legalábbis azon a kötelező részén, ami engem is érint. A gyereknapi óvodai programok mindig jópofák, de azért tartósan ezen a szinten lenni már elég fárasztó. A tavalyihoz hasonlóan voltak programok, csak idén működött a vattacukor készítő gép. Arcfestés helyett most csillámtetkót kértünk, volt ugrálóvár, hétpóba hat feladattal. Amíg én a belépőjegyet megváltottam és beértem az udvarba körbenéztem, hol vagyunk. Mire eszméltem már az első próbáért járó pecsétet megszereztük, halak horgászásával. Fényképész nénik állítottak meg minket, még nincsenek olyan sokan, fotózkodjunk. Most nem, mert még meg kell csinálnom a próbákat, majd ha meg lesz mind a hat. Villámsebességgel söpörtünk végig az akadályversenyen. Volt egy kosárlabdázós feladat is, az nekem tetszett, mert előtte a játszón gyakoroltuk. Annának nem igazán, összevissza pattogatott és beállt a többi gyerek elé szándékosan. Ennek már nem örültem annyira, mert titkon bíztam abban, hogy sikerül valami sportot találni délutánra, ami a mozgását renzezi, szabálykövetésre ösztönöz. Viszont megtaláltuk a néptáncot, ami fél órán át lekötötte a körtáncolással. Bizonyára ebben benne volt a néptáncos néni is, akiről az első gondolatom az volt, hogy "elvegyül a gyermektársaságba, mint csillagok közé nyájas hold világa". Jól meg is néztem, mert ritkán látunk ilyen karaktert. Meg vásári mulatság is volt őt nézni, rácsodálkoztam, mint egy ufóra, ha valaki egyénisége ennyire eltér, azt az ember megjegyzi. A néptáncal a viszonyom olyan semleges volt, jó, hogy ezt tudja, de én valahogy nem akarom tudni. Az orvost is tiszteljük, de azért békát nem boncolgatunk szabadidőnkben. Végül mégiscsak szuperapunak volt igaza, amikor a gyerekdalokat erőltette?

Egyszer van gyereknap egy évben - mondta Dóri néni, most mindenki mindent megtehet. Erre meg inkább nem mondtam semmit. Végül is nálunk is csak egyszer van gyereknap.

Csak az egy évig tart.

Anna nem örök

2016.06.04. 17:09

Nem mondanám, hogy fénykép ellenes vagyok, de tény, ami tény úgy gondolom, hogy a fénykép egy adott pillanatot a szöveggörnyezetéből kiragad, indokolatlanul felnagyítja azt, az időt megállítja, ezzel befolyásolja a nézőt, aki azt hiszi, hogy a képen szereplő tevékenység örök, a mosoly az örök. Aki rendszeresen megossa magát mosolyogni, az nem feltétlenül boldog, csak nem vállalja fel a könnyeit. Aki nem vállalja fel a nyomorát az pedig éretlen személyiség, kis hal, amit visszadobunk a vízbe. Anna nem örök. Néha ilyen, néha olyan, a fő jellemzője pedig az, hogy mindig más. Legalábbis remélem.

Mindezeknek ellenére nagyon örülök, hogy elkészültek ezek a képek, ahol már nem [más gyerekek mosolyához](#) mérjük magunkat. Alanyi jogon érezzük jól magunkat ebben a világban. Jó nekünk. Mint a madaraknak, akiknek Panka szerint *azért jó, mert nem hat rájuk a gravitáció.*

Okosabb vagy mint egy ötödikes?

2016.06.05. 23:49

[Arkhimédész](#) a kádban.

- *A vízben a flakonra hat a gravitáció és a felhajtóerő* - mondja Panka.

- Igen.

- *És minél nagyobb a flakon súlya, annál nagyobb a felhajtóerő?*

- Öö izé.

- *De hát látod, most mutatom.*

Okosabb vagy mint egy ötödikes?

Nem akarok róla beszélni.

Dumaszínház

2016.06.06. 18:09

- Ma én megyek érted az oviba.
- *Tudom.*
- Honnan tudod? Még csak most mondtam.
- *Én látom a jövőt. Mindig elfelejted. Mindig újra el kell neked mondani.*
- De vicces vagy.
- *Tőled tanultam.*

A szurkoló

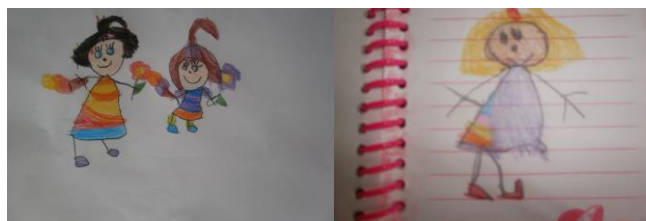
2016.06.10. 22:20

- Megy a nyitóünnepség, Anna izgatott. Táncolnak, DJ tekeri a zenét.
- *Mikor lesz már vége ennek az ugrabugrának és kezdődik végre a meccs?*
 - Remélem a sörből nem kérsz.

Mi végre

2016.06.12. 22:40

Néha csinállok egy próbát, és megkérem Pankát, hogy rajzoljon valamit. Amikor visszakérdez, hogy mit akkor indítóötletnek elővezetem, hogy rajzoljon le minket. Néha van kedve. Olyankor rajzol. Ennek a képnek különleges címe nincs, olyan szóvirágokat nem talált ki, mint korábban. Ezek egyszerű képek, az egyikén saját maga látható anya képzeletbeli piros cipőjében pipiskedik, ami a valóságban nincs is neki. A másikon anya és Panka van, ahogy éppen idilli körülmények között fagyiznak, virággal a kezükben. Minek ide terápia?

Rontó Pál

2016.06.14. 20:18

Úgy tűnik mégsem [szeretjük annyira a focit](#), mint régen. Bár felcsillant bennem a remény, hogy a mai meccset láthatom teljes egészében, mert voltak erre utaló jelek. Ma Panka ünneprontó kedvében volt, és úgy indított, hogy a himnusz alatt simán lenyomva tartotta a véce gombját, nekem percekig tűnő hosszúságban. Azért engem átjárt a meghiúsultság, hogy 44 éve nem voltunk eb-n, és a magyar szurkolók kántálását

csukott szemmel is megismerem. Még nem kezdődött a meccs, amikor Panka közölte, hogy a Mia és én című animációs filmet fogjuk nézni, mint mindig ilyenkor. Azért titkon reménykedtem, de feleslegesen. Online követtem ugyan az eseményeket, de az messze van a sörös-csipszes éltől. Azt utolsó öt percre sikerült átímadkoznom a tévét, szerencsénkre, mert éppen akkor esett a második gólunk, és legalább azt láttuk, és nem volt a szám széle olyan keserű.

Mondják, hogy a gyerek az lemondás. De látok olyan gyerekeket, akik együtt élnek a felnőttekkel.

Ráadásul úgy, hogy mindkettő túléli.

Röhögőgörcs

2016.06.15. 08:18

Fürdés előtt Panka az arcomban matat és versel:

csukd be szemed, nyisd ki szád
kiveszem a mandulád

Erre kitört belőlem az a röhögés, ami úgy öt éve ragadt bennem, és várta ezt a felszabadult alkalmat.

Gyorsan írtam én is egy verset, inkább a saját belső feszültségem oldására.

nyár vagy tél van egyremegy
minden pénzem meggyre megy

Játszani is engeddd

2016.06.18. 15:21

Megtaláltuk a Kyrandia 2-t, ami már nem olyan jó, mint az első rész. Ezek a játékok azért jók, mert van benne kaland és varázslat, valamint mi irányíthatjuk a figurákat. Annának ezek a szempontok a fontosak. Az első rész neki is jobban tetszett, a második már egy kicsit idegesítő, megoldhatatlan, nem mindig logikus, mivel angol nem is mindig értjük pontosan. A varázsszerek keverésében Anna nagyon jó, és néha a megoldást is hamarabb látja, pedig én már egyszer megcsináltam korábban. Volt amikor én már a végigjátszáshoz folyamodtam volna, és ő mondta, hogy mi lenne, ha hozzáérintenénk a mágneset a kulcshoz, és akkor meg tudnánk azt szerezni. Ez nekem annyiból jó pillanat, hogy mindketten jól érezzük magunkat, nem érzem a bugyuta mesék nyomását, amitől mindig úgy érzem, hogy csökkentett üzemmódban vagyok.

Most egy kicsit beteg megint, az oviból szóltak, hogy menjünk haza vele. Szerencsére még aznap eljutottunk orvoshoz, aki belenézett a torkába és még nem adott volna semmit, de a fülébe is benézett és már adta is az antibiotikumot. A helyettesítő doktornéni simán felírta a penicillint, holott anya érzékeny rá és köztudomásúlag az x kromoszómával öröklődik. Anna túlélte, tehát ő nem érzékeny rá. Lehet, hogy anya se. Azért jó volt, hogy az első lázas tünetnél megkaptuk a gyógyszert, nem mentek felesleges napok el a vitaminokkal. Azért fülészetre is el kell mennünk, de nem is bánom, már nagyon hangosan nézzük a tévét. És nagyon közlőrl is. És nagyon sokat is. De nem betegség esetén. Mert akkor anyán lóg nonstop. Követ mindenhova és nem enged takarítani sem. Nem mintha nem lenne mindegy, mert saját gondolatom már évek óta nem volt.

Bridget Jones naplója

2016.06.21. 23:36

Van egy társasjáték a Bogyó és Babóca sorozatból, Úton az oviba, ez a címe. A játszótéren találkoztunk vele, és kísértetiesen emlékeztetett a mi óvodába való menetelünkre. Leálltál mérleghintázni Vendellel, egy körből kimaradsz. Vidd el a százlábúnak a cipőjét, lépj előre két mezőt. Ez annyira életszerű volt, hogy úgy érnek el az oviba, hogy közben küldetéseket teljesítenek, szóba elegyednek és rosszalkodnak, hogy kitaláltam, hogy nekünk is lesz ilyen társasunk. Home made. Jelentései ezek lesznek:

- csúnyát mondtál a mamira: lépj vissza 5 mezőt
- induláskor hisztiztél és vissza kellett menni a napszemüvedért félútról: lépj vissza a start mezőre (mint bünti)
- nem mentél neki a szembejövő néaninek: lépj előre 3-at
- köszöntél az óvónéaninek: bemehetsz a csoportba
- nem köszöntél az óvónéaninek: büntetésül menj be a csoportba
- vadidegenek gyereke akartál lenni: nem anya jön érted
- beleléptél a pocsolába: egy körből kimaradsz
- beleléptél a pocsolába és nem jöttél ki: két körből kimaradsz
- nem verekedtél senkivel: 5-öt léphetsz előre
- nem hisztiztél: lépj a cél mezőre és edd meg a pudingodat

Ez a roller időszakban jelentősen módosult, de azért még mindig vannak esős napok. Rollerral egyébként ügyesen megy, egy utcányit egy lendítéssel gurul.

Pozitív hozadékok anyának kilogramm 58 kg 47 dkg, kalória kb 2650, alkoholegység 1 (EB van), meditációra fordított percek 0, megtett kilométerek 1, megtett kilométerek alapján a sebessége 6 km/óra, megtett kilométerekre fordított percek 5, rosszulléti percek a megtett kilométerek alatt 4 perc 54 másodperc, twitteres követők száma 0. JoneseyBJ

Hajrá Ronaldo

2016.06.22. 19:06

Azért azt be kell látni, hogy anya extra szívatása a foci eb. Mert a vb-n amilyen ügyesen szerettük a focit, most annyira nem. De legalábbis a dac mondatja Annával, hogy 6-kor még a kedvenc meséjéről is lemond és újat nézet meg, nehogy magyar himnuszt kelljen hallgatnia. Közben anya csendben online tájékozódik, akkor odarohan és videóról visszanezeti a gólt, de élőben nem kapcsolunk oda. Ha belegondolok, hogy a további meccseken is ez lesz, az zseniális lesz, olyan lesz, mintha valaki otthon bámulna a monitort miközben kint születik a történelem. Szerencsétlenségemre eddig minden magyar meccs 6-kor kezdődött, ha 9-kor kezdődne már kidőlt volna és láttam volna valamit belőle. Más ez nem nagyon hat meg, de mi még az a generáció voltunk, akik a Törőcsik, Gujdár, Nyilasi neveket ismerték, sorba rakták, és mint ilyen jelentett valamit. A mai meccset egyszerűen azért hagyjuk ki, mert *hajrá magyarok és hajrá Ronaldo!* Ennek ellentmondásosságát látja, viszont nem érdekli. Na ez sem igaz, mert kifejezetten tetszik neki, hogy engem zavar. A legjobb az lenne, ha az izlandi meccset akarna nézni.

- *Akarok magyar..* - mondja most és elhallgat.

- Átrakjam a meccsre? De most szünet van.

- .. *népmeséket nézni.*

Anya a Móricka, akinek mindenről az jut az eszébe.

68 nap

2016.06.26. 16:51

Azt eddig is tudtuk, hogy olvasni jó, és azt is tudtuk, hogy mesét hallgatni is jó. Kár, hogy legnapvégén már egy szörsapkához hasonlít, aki ül az ágon és semmi kedve sincs mesélni. Pláne olyan ipari mennyiségben, ahogy Panka megköveteli. Örömmel mondatom, hogy túlnőttük a mondókákat és talán Bogyó és Babócat is. Viszont találtunk új kihívásokat Berg Judit személyében, akinek nagyon aranyos meséi vannak. A könyvtárból hoztam ki egyet taláalomra, a Tökmagok a tűzhányón és Tökmagok a piramisban egy nagyon jópofa történetet mesélnek el. Bár nekünk még kicsit hosszú, két napig meséljük a piramisost eszeveszett tempóban. Állítólag a Rumini történetek is jók. Igen, ez már az a korszak, ami ifjúsági irodalom.

Különben meg szerepcserét játszunk gyakran. *Anya legyél kicsi és én vagyok az anyukád.* [Két éve volt ez téma.](#) Azóta csak most fejeződött be a természetes szelekció, de a reprodukcióra még gondolni sem merek az elkövetkezendő ötven évben. Ilyenkor nekem azt kell mondani, hogy oá-oá, ő meg simogatja az arcom. Aztán váltás, ő a kisbaba oá-oá-[tájberi](#)-oá. Mert tudja, hogy a táj-beri volt az első.

Lezajlott a betegsége is nagyon hamar, mert az első lázacskánál antibiotikumot kaptunk fülgyulladásra. Így ez hamar lezajlott. Ez a gyerek 24 órás, mondja a helyettesítő doktornéni. Nem, 25 órás. És ami időt így nyer az anya életéből kerül elvonásra.

Eddig 68 napnál tartunk.

Első

2016.06.27. 23:16

Annyira töredezett volt [az első fog, ami balesetet szenvedett](#), a bal felső egyes, hogy kiszorította a mellette levő fogat, ami illetően módon egy kicsit csálén nődögél. A két fog közötti rés a szuvasodás melegágya és a két ötös rágó is lyukas, viszont azokat s.o.s-ben meg kell menteni, mert fogtartó szerepe miatt fontos. Elmentünk betömetni. Persze nem akart, doktorbácsi, hadd menjünk inkább haza, de aztán szuperapu ölében lenyugodott, aki mint mindig uralta a helyzetet tekintélyes természetével: azzal a kitüremkedéssel, amit a világból önző módon elfoglal. Ugyanis elmagyarázta neki a tömés összetételét, az eljárás pontos folyamatát kiegészítve a modern technikai feltételekkel, amivel megkülönböztethető ez a beavatkozás egy 35+ évvel ezelőttről. Innen kb 5 perc alatt készen voltunk. Anna nemhogy nem kapálózott és süvöltött tovább, hanem a zsírpárnák ölelésében majdhogynem elaludt. *Miért nem kapok matricát* felkiáltással viharzott el a rendelőből, és többször azért nem akar oda menni. Első szuvas fogam. Első négy szuvas fogam. Első fogtöméselem.

My computer

2016.07.01. 18:22

A vulkános mese annyira bejön, hogy minden este meghallgatjuk. Sajnálatos módon sikerült egy kicsit előadni az egyik részben a vulkánba esés ÁÁÁ-ját, amit azóta is lehalkítunk és átugrunk. Megígértem, hogy kivágom. Ez meg is történt és a vágás során természetesen az egy darab fájlból lett kettő, így a vulkán1 fájl vulján1a és vulkán1b nevet kapta, hogy utána zavartalanul tudjon folytatódni a vulkán2-vel. Persze így nem volt jó. Felajánlottam, hogy átnevezzük 6-ig. Az se volt jó. De valahogy kell lennie, akkor fogalmazzuk meg, hogy mit akarunk. *Hogy ez a pucu dudor ne legyen itt.* Máskülönben azt a pucu dudort úgy hívják, hogy b-betű.

Mostanában már régen volt találmány és rajz is. Most megkaptam mind a kettőt. A találmány alapötlete a Kyrandia számítógépes játékból ered. *Anyá, csináltam neked számítógépet, ezen játszhatod a Brendont, a billentyűzetem előtt pedig vannak számok*

a szivárvány színeinek sorrendjében, és ha megnyomod akkor tudod változtatni a sebességet. Gyorsan begépeltem, hogy Kyrandia menekülj meg, biztos, ami biztos. Változnak az idők! Nekem még retró időjárás jelentő forgó doboz kellett. És volt. Hajrá három dimenzió.

Azok a nyolcvanas évek

2016.07.01. 18:57

Na a másik retró dolog, kezembe került egy nagy spirálos kockás füzet 1987-ből. Ez egy háztartási ismeretek tárgyú iskolai füzet, aminek a keretén belül megtanultuk, hogy hogyan kell sütni, főzni, takarítani házi praktikákkal, és hogyan kell a csecsemőt gondozni. Nyilván a mai szakirodalom részletességével ez a füzet nem bír, de pontosan látszik belőle, hogy a mi szüleink hogyan neveltek belőlünk kifelé egészségesnek mondott, ámde szorongó, iskolában-nem-kérdező, kis automata szófogadó robotokat. Ízelítő a nyolcvanas évekből. A teljesség igénye nélkül.

1. Édesanya feladata a kisgyerek számára biztosítani a megfelelő helyet, megfelelő játékot, valamint a biztosítandó a türelmes, megértő, következetes nevelés, nagyfokú szeretet, gondos, megértő szeretet. (Ez jó hír, pénz akkor nem kell.)
2. Nyáron fehér, tiszta kendővel takarjuk le a kisgyermek edényeit védve a legyektől. (Anyád! A szúnyogok. Öö, legyek)
3. Nemcsak a baba és a lakás tisztasága, hanem az anya tisztasága és öltözete is fontos. Ne legyünk otthon se ápolatlanok, slamposak. (Anyád 2.0)
4. A szoptatást mindig azonos időben végezzük: 6-9-12-15-18-21 órakor. (Anyád 3.0)
5. Az újszülöttet gyakran kell teáztatni, mert belebetegedhet a szomjazásba. Az egészséges újszülöttet csak akkor teáztassuk, ha sír. (Mikor máskor?)
6. 9 hónapos kor körül elhagyjuk a szoptatást, az elválasztás befejeződött. (Most ezzel a korosztállyal vagyunk kénytelenek együtt élni)
7. A veleszületett ösztönök közül a legerősebb a táplálkozási ösztön. Veleszületett rosszulevő nincs. A szülő magatartása határozza meg, hogy rosszlevővé válik a gyerek. (Mindenért a felelős: Anyád 4.0)

Szerencsére a szülésről egy szó sem esett. De minek is?

Az utca embere

2016.07.05. 19:42

Oviba menetel közben Panka gyakran meginterjúvolja a járókelőket. Szerencsére az utca emberének remek humorérzéke van.

1. Kukás bácsik
 - Kislány ne haragudj, hogy elálltam az utad, így kerülnöd kell a rollerrel.
 - Nem baj, szeretek rollerezni. Téged hogy hívnak? És hány éves vagy?
 - Józsi és sok. Negyvenkettő.
 - Akkor idősebb vagy, mint az anyukám, mert ő negyven.
 - Egy perc alatt eladod anyádat!
2. Kutyasétáltató bácsi
 - Szia, miért van olyan nagy szakállad?
 - Mert én vagyok a télapó.
 - És mit csinálsz itt ilyenkor?
 - Várom a telet.
3. ~~Nem akarok oviba menni és nem akarok eljönni sem, de nem akarok ott maradni, b*g, h*c, k*a, és pudingot sem kérek és fagyilaltot sem, és vissza sem viheted.~~

Emlékezés egy nyár éjszakára

2016.07.10. 20:10

Éppen négy éve annak, hogy ugyanezekkel a jelenségekkel szembesültünk egy meleg nyári napon. Az egyik a ventilátor sztori.

- Emlékszel, amikor [felkapaszkodtál a ventilátorra](#) és azt mondtad neki, hogy szia?

Jönnek a molyok. Jómagam elkeseredett harcot folytatok velük, de egyre többen vannak. Persze Pankának tetszik a röpködés, olyanok a molylepkék, mint a Rainbow Dash, amikor megcsinálja a szonikus szívárványt. Eddig úgy tűnik a levendulaolajos csepegtető a leghatékonyabb ellenszerük.

- Emlékszel, amikor [kergettük a molylepkét](#), te meg neveltél: Beszélni nem tudtál, menni nem tudtál de neveltél?

Nem, nem emlékszik.

Hol van az az nyár? Elsuhant már.

Szerencsére.

Haragban a világgal

2016.07.18. 15:57

Eljött a nyári szünet első napja és az én szabadságomnak is az első napja. Az első nap optimizmusával vágtunk neki. A kertvárosi környezetben történő vendégeskedést nem villámlátogatásra terveztük, de az lett belőle. Ugyanis egy pont után ki tudja miért a békés (inkább felnőttek részéről laissez faire nevelési elv mentén zajló, magyarul ráhagyó) játék közben egyszer csak történt valami, amit nem tudunk megfogalmazni mi felnőttek se, noha ott voltunk végig, amitől aztán az egész nap kudarcba fulladt. Nehezítette a helyzetünket a lerobbanó autó is, meg az esély, hogy vihetem haza cókómkostul sírva és nyafogva a másfél órás tömegközlekedési útvonalon. Csalódva tapasztaltam, hogy még mindig ilyen rossz mentális állapotban van Panka és nem javult, és az sem nyugtatott meg, hogy akit ismertek a baráti körömben és ilyen volt gyerekeknek, az iskolára kinőtte. Most úgy tűnik, hogy soha nem lesz vége. A szerdai roadshow ennek függvényében valószínűleg elmarad vagy lerövidül. Ezek az esetek öt év alatt kardiológiailag nagyon megviselnek. Nekem is egy életem van és arra vigyázni fogok. Tehát máától nem megyünk sehova, amíg normálisan nem tudunk viselkedni másokkal.

Beszélggettünk mi lehetett az a pont, amikor minden elhajlott. Nem a felnőttekkel volt a baj, hanem egészében a világgal. Haragban a világgal már öt évesen, na ez a kemény.

Magyarország szeretlek

2016.07.19. 23:12

- Ne pazarold a habfürdőt!

- *Azt akarom, hogy illatosabb legyen a Duna.*

Azért nagy szerencse, hogy az ember olyan országban él, amit a tenyerén is visel. Avagy mit csináljunk, ha gyermekünknek kis magyar földrajzzal kapcsolatos kérdései vannak és nincs nálunk térkép. Ami azért előfordul, pláne útközben. Persze ehhez az is kell, hogy szuperapu olyan rejtélyes rébuszokban beszéljen, hogy Panka kérdezni kényszerüljön. Ami jó, mert aki kérdez, az gondolkodik. Körforgalomnál Panka azt javasolta menjünk inkább jobbra. Akkor elmennénk Nyíregyházára, mondta szuperapu. Ez Pankának nem volt viszonyítási alap, ezért azonnal tovább kérdezett. Én, aki mellette ültem ösztönösen elővettem a tenyerem, nézd, ez itt Magyarország. Ráböktem a fejevonalamra: ez a Duna, aztán a szívvonalamra: ez a Tisza. Az életvonal a Dunántúli középhegység. Most mi itt vagyunk, keresem meg Budapestet, Nyíregyháza meg itt van mutatok Budapesttől nagyon messzire.

- *Minden országot meg tudsz mutatni a kezeden?*

- Nem, Olaszországot a lábamon tudom megmutatni.

A regös

2016.07.20. 23:31

Panka saját szerzeményein mindig jókat szórakozom. Van, amikor szerencsém van és engedi rögzíteni a dalait. Ellentétben velem, aki inkább versben mondom el, ő dalban mondja el. A költeményi elképesztőek, nemcsak a zenei része, hanem a felnőtt szövegek is. Az első produkciója a [Világűrön túl](#) című örökzöld, ami nekem nagyon tetszik, de ő feldühödik, ha dúdoló, mert azt hiszi parodizálom. A másik dala a [Számkivetettek balladája](#). Itt szerencsém volt, mert a szerző a saját képmásához hozzájárult, perrel fenyegetve nem tiltotta a felvételt le.

De a legutóbbi esetben nem volt ilyen szerencsém így csak az étkezéskor figyeltem rázkódva a röhögéstől, mert felvételt készíteni ezúttal nem engedett. Egész rendes dallamot talált ki ezúttal is, és egész különös spontán szövegre kaptam fel a fejem:

*nem tudom ki vagyok
óóóó nem tudom honnan származom*

Kissé Koppányos stílusban tolta végig a számot, amíg azt hitte nem hallom, amikor észrevett elhallgatott.

Én bírom ezeket a lázadó énekeket, az aczéli 3 T tengelyén belül simán megtűröm a lázadást. Természetesen ez látszik is a mindennapjainkon, de leginkább rajtam.

Mása és a medve

2016.07.23. 17:52

Kihasználtuk az alkalmat és a lehetőséget, hogy mindenki itthon van és rövid, kétnapos kirándulást terveztünk Vácra és a környékére. Okkal féltém az ottalvós programtól, de Panka egy meglehetősen demó-verziót nyomott magából. Ez eddig nem volt jellemző, és amikor mások mesélték, hogy náluk a gyerek otthon rossz, idegenekkel szemben pedig demó, nagyot röhögtem, hogy nálunk demó verzió nincsen. De van, csak eddig nem tudtunk róla. Mert kerültük a necces helyzeteket. Vendéglátónk határozott spártai őrmester stílusban vezényelte végig a programokon teljes ellentétéként az én nevelési elveimnek módszereimnek, amitől Panka annyira meglepődött, hogy ideiglenesen elfelejtette a nagyszabású hisztiket is.

Az egyik napon a veresegyházi medveotthonban voltunk. A medvék olyan nagyon nem érdekelték, de szerencsére voltak ott vonatok is. Azért lelkesen etette a medvéket mézzel. Végül megjegyezte, hogy nagyon bűdösek, mire kezdtem terelni abba az irányba, hogy az állatok bűdösek, a háziállatok is, hátha elfelejti szuperapu macska ígéretét az ötödik születésnapjára, ami hamarosan eljövend.

A második napon strandon voltunk. Ez izgatta őt nagyon, aztán megkért, hogy ne nyomjam le a víz alá. Mondjuk ez nem volt szándékomban, mert az a bizonyos 35+ kategóriában velem is megtörtént és az úszó pályafutásomat kissé visszavetette, hogy

valaki éppen ezzel próbálkozott be. Mert szuperapuval a Dunánál befordultak a matraccal és az félelmetes is volt. Ennek fényében a gyerekmedencében kezdtünk, néha ugyan elmerészkedett a nagyba, de csak a lépcsőig jutott. Viszont a part mentén lelkesen futkorászott, csoda, hogy nagyobb baleset nem történt. Jó volt a két nap, de azért jobb volt itthon.

Ahol tévét is lehetett néha nézni. Na jó, gyakran.

Az igazi Róbert Gida

2016.07.30. 15:55 :: [yerma](#)

Róbert Gida és a medve. De ezt [egyszer már mondtam](#).

A hetedik

2016.08.04. 19:30

Talán már említettem, de nyárra új pszichológust kaptunk. Az szerencsére csak bennem merült fel, hogy jó-e ez a gyerekeknek, hogy senki mellett nem tud megállapodni és nem biztosítunk neki állandóságot. Összeszámoltam, hány szakemberrel volt már dolgunk, az első a válás előtti a Madarász utcai, aztán az igazságügyi szakértői, aztán a családgondozói eső, aztán óvodai első, aztán nevelési tanácsadós, az óvodai második és most ez a szünidős. A hetedik az egy férfi, ami üdítő változatosság Pankának is. Ezt a hatalmas mennyiségű szakembert alig két év alatt sikerült elfogyasztani. Felnőtt fejjel az a tanulság ebből, hogy mivel mindenki mást mond, ezáltal van változatosság. Az általánosság az mindenhol ugyanaz, kevés stressz, sok szeretet, persze anya vigye délután kettőre, de oldja meg, hogy egy személyben biztosítsa az anyagi biztonságot 8 órás munkában és az érzelmi biztonságot, de úgy, hogy nem segítünk neki. Lehetőleg saját maga is menjen el szakemberhez, mert úgyis ráér. Van egy jó pszichológus a két szülőnek, mondja hetedik, de arról már lepattantunk, mert voltunk nála családterápián 4 év. Amikor még család voltunk. Úgyhogy én már csak vállat vonok, amikor jön egy újabb ember, nagyon nem hat meg a dolog.

Az új információ az, hogy ne lepődjünk meg, ha valaki a közvetlen környezetünkben kimondja a hiperaktivitás szót és az ADHD rövidítést hallva se egy okos kütyüt képzeljünk el elsősre. Az azért jó, mert eddig könnyű volt a környezetre fogni mindent, azért ilyen vagy olyan, mert ezt látta otthon. Igen, na meg azért, mert ilyen génállományt örökölt. Ez csak hipotézis, feltevés. De még senki nem mondta. Panka egyébként kedélyesen eljátszogatott, a rajzolg ételt a Spongyabobos figurának kérésre, aminek az volt a célja, hogy a szülőkkel beszélgetni tudjunk, simán rajzolt egy téglalapot. Ez mi? *Ez egy hűtő. A kaja benne van. Most már játszhatunk végre?* Mert mi olvastuk a Kis herceget.

A nagy sportágválasztó

2016.08.07. 20:12

Négy évvel ezelőtt már megemlékeztem az [ötkarikás reményeinkről](#) és most tényleg eljött a dramaturgiai pillanat, amikor választani kell majd egy sportágot. Nem csak azért, mert a sport élet, erő, egészség, ja nem, az a tej, hanem azért is, mert a koordinációs mozgáson lehetne csiszolgatni tovább. Meg az alázaton, meg a koncentráción. Meg a meglévő feszültséget csak le kéne vezetni. Valahogy máshogy, mint most.

A londoni olimpiát nemes egyszerűséggel átaludtuk, az egyéves mellett esélyem sem volt, épphogy csak életben maradni, de ha már ez sikerült, úgy gondoltam majd most kihasználjuk az alkalmat és választunk egy sportágot. Kicsit félttem, hogy kudarcba fulladunk, mint a foci eb alatt, de most mintha Panka egy kicsivel jobb mentális állapotban lenne, mint eddig, és nem zsigerből tiltakozik mindenre, amit a szülő mond. Vívással indítottunk, azt bírja, [a kardozós változat](#)hoz hozzászólt. Először tetszett neki a villogó fejdísz. Aztán közölte, hogy ő csak annak fog szurkolni, aki a gyengébb, mert én korábban ezt mondtam neki. Igen, semleges ellenfelek esetén, de ez egy olimpia. Nem, akkor sem. Na jó. Ennyit a nacionalizmusról. Az úszásra rá se nézett, hiszen víz. Ez ami tuti kizárható, a vízi sportok. Marad még a labda, bár csapatsportban nem biztos, hogy gondolkodhatunk.

Ha mást nem, kitalálunk egy olyan sportot, amit egy ember játszik, van benne labda, lehet benne harcolni, és nem csak a nyers erőre épít, hanem előrelátásra is (*a mami mindig elfelejti, hogy én látom a jövőt*). Szerintem teniszezni fogunk.

Szívemben gomba

2016.08.16. 18:28

- *Én már tudom mi leszek, ha nagy leszek.*
- [Biztos bohóc.](#)
- *Nem.*
- Hát akkor?
- ...
- ?
- *Gombaszakértő.*

Mert az olyan könnyű, hogy válogatja szét a mérges gombát.

És azt ismered, hogy [szívemben bomba van?](#)

És azt, hogy szívemben gomba van?

Bolond

2016.08.17. 17:21

A kukában lakik a kukamoly és megeszi a rágómat, mondja Panka arra a logikára, hogy van ruhamoly és aszalványmoly, ez utóbbi amit élelmiszer-molyként ismerünk és a konyhában csapkodjuk. Aszalványmoly, és még a csokoládét is megeszi. Attól függ, hogy milyen moly, hogy hol lakik.

És a kishűségben milyen moly lakik? Utalva arra, hogy mindig nagy a rendetlenség. *Nerá-molj.* Ez anya poénja.

Bolond lyukban a szél is bolond. Ez régi dakota közmondás.

A repülés elmélete

2016.08.28. 11:41

Békésen telnek a napjaink, amire bizony régóta szükségünk van. Amióta nyáron Panka szuperapunál töltött néhány napot volt ideje gondolkodni az anyáról való leválásról bővebben. Ennek következtében bent akar aludni az óvodában, de az óvoda még ellenáll. Közben folyamatban van a másik óvoda projekt.

Vélhetően hamarosan kiegyenesednek a ráncaink, bár a végső harc még hátravan. [Akkor még nagyon távolinak tűnt,](#) hogy közeleg az ötödik születésnap. De most már itt van a nyakunkon. Szuperapu ígérte be a cicát és nem zavarja, hogy én, akinek fel kell nevelnem nem akarom. A rossz anya, akivel harcolni kell. Ez fontos harcunk lesz, ha ezt sikerrel megvívom jó esélyem van bármilyen küzdelemre Panka akarataival, amit én így hívok: Pank-ráció. A mi életünk az ő folyamatos öntörvényű akarata ellen való olykor testi küzdelem. Ez az ókorban olimpiai sportág volt.

És egy másik, majdnem olimpiai sport:

Öt kicsi indián

2016.08.31. 17:32

A véletlen hozta a kezünkre az öt kicsi indiánt meg egy indiános mesét. Azóta (ez ma van) indián üzemmódban mentünk óvodába. Bent az épületben a járólap térközein egyensúlyozott az indián teljes harci díszben. Mint szertornász. Szerencse, hogy [Brandywine tollat](#) kapott.

Öt kicsi indián egy nyomot követett, de már csak négy maradt, az egyik elveszett - énekelte közben.

De végülis [titáhu család](#) vagyunk.

Megállítanám

2016.09.04. 13:31

Elsárgult falevél rugdosás, hullahoppozás, kosárlabdázás anyapalánkkal, [szempilla-dal](#), közeleg az ősz, rajzpályázat, filmforgatás, elmúlnak a szép napok hamar, óvodamaradás, bennalvás igény, jókislányság, napsütés, megállítanám.

Baracklekvár és más történetek

2016.09.04. 17:39

- *Hamvas héjú, illatos, bő levű barack... rózsaszínű barack, sárgába hajló árnyalattal a hajlatokban... harapnál-e belé?* - kérdem költőien Karinthy-t idézve Pankát.
- Nem - mondja Panka és szemmel láthatóan nem zavarja, hogy tönkretette a poént.
Akkor mit csináljunk vele? Kicsit tottyadt mind, négy darab nektarin. Már a fülén jön ki mindenkinek. De ételt nem dobunk a szemétkébe. Esetlen lehetne belőle készíteni lekvárt, javasolja anya. *Jó. De te csináld.* Soha nem csináltam. Oké, vasárnap este 5-kor. Kezdjük neki.

Receptkeresés a neten: vagy így, vagy úgy. Nem teszünk bele szalicilt. Egyszerűen, mert nincs. Most improvizáltunk és nincs. **A főzés első számú szabálya: ne improvizálj, készülj fel.** Cukrot pedig elvből nem. Ja, és 3 napig dunsztolni nincs idő. Most kell. **A főzés második számú szabálya: türelem.** Vajon egy nektarin mennyire édes? **A főzés harmadik számú szabálya: kóstolj.**

Azért lássuk be egyikben sem vagyunk erősek. Kóstolni meg nem merünk, mert véletlenül elfogy. Egy másik Karinthy visszaemlékezése szerint amikor csinálták a lekvárt gyerekkorában és már a dunszt alól elfogyott mind, mert nem bírták megállni, jó forrón.

Kíváncsi vagyok nálunk hány percet bír ki.

Szeptember végén

2016.09.11. 17:41

Beköszöntött az ősz. Ezt a naptárlapozgatásból derítettük ki, meg a lehulló falevelekből. Egyre sárgábbak és egyre több van belőlük a földön. Ha esik az eső, összeállnak és építhetőek lesznek, például lehet belőlük csinálni bunkert. De egyelőre süt a nap. Minden felkészült a tavaszra, de bele kell törődni, hogy most ősz és tél jön és pihenés, és téli álom. Gyerekeknél ez mindig a váltás folyamata, ez az ősz. Valami új kezdődik és végérvényesen eltűnik valami más.

Még mindig nem alszik Panka bent az oviban, pedig ő már akarna. Vegyes csoport lévén ez a szeptember a kicsik beszoktatásával jár, és a nevetlen nagyobbak hisztijére nincs szükség. Vannak délutáni szakkörök már, lassan azokat is meg lehetne pályázni. Mi most titokban kosárlabdázunk a játszótéren, de a túl magas palánk még nagy akadály és sikerélményeknek a hiányához vezet. Nagyon nagy késéssel alkalmazkodunk az új helyzetekhez, a dzsungel törvénye szerint már rég nem volnánk életben, vagy legalábbis félig vakon követnénk az eseményeket tisztos távolból. Végre vége lesz a beszoktatásnak, baromira elnyúlt és legalább annyira fárasztó volt. Pankának is, de ő még fizikailag jobban bírja. Én is elfáradtam.

Hiába kívánja a szemem még a nyarat.

Aludj jól

2016.09.14. 16:40

- Aludj jól és álmodj szépeket.
- *Aludj jól és álmodj szépeket.*
- (...)
- Aludj jól és álmodj kékeket.
- *Aludj jól és álmodj lilákat.*
- Aludj jól és álmodj képeket.
- (...)
- *Aludj jól és álmodj székeket.*

Négy és fél

2016.09.14. 16:45

- *Olyan gyorsan elmúlt ez a nyár. Biztos azért, mert annyi minden történt. Ha nem csinálunk semmit és otthon maradunk, akkor nem múlik olyan gyorsan az idő és nem fogunk olyan hamar megöregedni.*
- *Nekem húsz évembe telt, mire rájöttem erre, te meg öt éves vagy.*
- *Nem öt. Négy és fél.*

Fimóta

2016.09.22. 17:30

Tudta-e Ön, mit jelent az a szó, hogy fimóta? Nem? Akkor szerencsés. De ha visszaolvas ebben a naplóban akkor sem fogja megtalálni, mert maró humorral próbáltam elvenni a jelenség életét. A figyelemzavar -motorosnyugtalanság - tanulászavar rövidítése. Ez egy gyerektípus más néven a hiperaktív ADHD. Kedves szülő, nagyon szenved vele? Nem is csoda, mert nem a maga hibája, a gyerek ilyen és kész. A hagyományos gyereknevelési módszerekkel csődöt fog mondani kedves szülő. Milyen jövő idő, amikor múlt és jelen? Ó hát annak még nincs vége, tehát jövő. Akkor hibás kedves anyuka, ha nem kér segítséget. Azt hitte, hogy minden gyerekkel az élet egy véget nem érő harc? Azt hitte, hogy minden gyermek angyal? Azt hitte, hogy csak figyelemzavar? Azt hitte, hogy figyelemzavar és nyugtalanság? Azt hitte, hogy tanulási zavar majd esetleg nem? Talán véletlenül pont nem? Azt hitte, hogy a ha ez így, akkor az úgy típusú fenyegetések beválnak? Azt hitte, hogy ezt minden típusú ember megérti? Nem értette miért pattan le önről az öt éves, mint egy gumilabda a falról?

Most már érti. Most már tudja.

Na, és könnyebb?

Az örökmozgó gyerek

2016.09.25. 16:54

Derült égből villámcsapásként ért minket a Panka fimótasága. Lehet, hogy csak azért, mert nevén neveztük, amit eddig láttunk. Van egy fimótasággal foglalkozó könyv, ami pontosan Panka viselkedését írja le, a gyerek szenvedését és a szülőét ebben a helyzetben. Ahogy olvasom áll össze a kép, aminek darabjait külön-külön láttuk, de így egészben rajzolódik ki az ábra, így nyer értelmet. A fimótaság meghatározása nagy pszichológusi rutint igényel, ez meg is magyarázza, hogy a egyetemről frissen kikerült rutintalan 23 éves pszichológusok (3 db) ezt miért nem vették észre, és miért vette észre Robi bácsi szinte egyből.

A fimótaság személyiségzavar, amit kordában lehet tartani a megfelelő technikával. [László Zsuzsanna Az örökmozgó gyerek](#) című könyvéből idézek.

Képzeld el, hogy egy erdőben ráállítjuk a gyermeket egy ösvényre és megkérjük, hogy menjen el az ösvény végéig. Ez nem egy lehetetlen feladat. A fimóta gyerek azonban már a második lépésnél észrevesz egy pillangót, elindul utána, de akkor megakad a szeme egy virágon, letépi, de már el is dobja, mert észrevesz egy gombát.

A szülők állandó stresszben vannak. A gyerek próbára teszi az idegeiket, a szeretetüket, a házasságukat. A fimóta gyerekről nem lehet tudomást nem venni, mindig jelen van.

Percenként megszakítja a szülő munkáját, fölösleges kérdésekkel zaklat. Ha a szülő nem bírja tovább és elzavarja, akkor a radiátoron kezd dobolni, ha rászólnak abbahagyja, de egy perc múlva már a macska farkát húzza.

Színes tintákról

2016.09.29. 22:07

Felvirradt a nap, amikor Panka önként besétált a fürdőszobába, levetette a ruháját, belemászott a kádba, megengedte a vizet, lemosakodott, mindezt öt perc alatt. Aztán többet ugyan nem, de bemutatta, hogy ötéves kora előtt ezt tudta már. Hogy fel tudjam írni.

Pedig alapos mosakodásra nekem lett volna szükségem, mint a Bátor Tintanyúl, úgy néztem ki tiritarkán, amikor a színes nyomtatót szereltem. Chip nélküli festékpátront kellett kicserélni a chipes helyett úgy, hogy lekapirgálom róla a chipet és vagy sikerül értelmeznie a nyomtatónak, vagy nem. Panka ezt kissé unta.

Mostan színes tintákról álmodom. Legszebb a sárga.

Anya, már egy órája nem foglalkozol velem.

Hagyja a dagadt ruhát másra. Engem vigyen föl a padlásra

Anya add már fel!

Nem adom fel míg egy darabban látsz.

Egy kis türelmedet kérem még.

Akkor is játssz még
Ha senki nem felel, játssz még.

Anya, véletlen volt. Nem én vertem le, leesett.

Felugrottam: Te kölyök! - Aztán:
No, ne félj - mondtam csendesen.
S magasra emeltem szegénykét,
hogy nagy, hogy óriás legyen.

Noé bárkája

2016.09.30. 22:21

Ez a Noé bárkája, mondta Panka, mikor meglátta, hogy a szobája partját a tenger mossa. Történt, hogy az őszre való felkészülésben leengedték a radiátorokat és a száz lakás kétszáz szobájából hármát találhatunk, hogy melyik egy volt, ami elázott. Ráadásul az az egy szobánk, ahol szőnyeg van, nehogy már hamar fel lehessen takarítani. Egy nagy szerencse van, hogy a vasárnapi születésnap mulatságot nem itthon rendeztük, így nagyon nem érint minket a szőnyeg ideiglenes hiánya. A világ megérett a pusztulásra, gondolta az Úr és özönvizet zúdított a Földre. Minden élőlény elpusztult.

Egyedül a molylepkék élték túl.

És Arthur Dent.

Tartalom

A harmadik napon.....	1
Mielőtt befejezi röptét a denevér.....	1
A lépcső alatti gardrób lakója.....	2
Az égig érő fa.....	3
Egér a Marson.....	3
A labda.....	3
A rajongó.....	4
Anyaságom története.....	5
Barbie girl.....	5
Volt egy működő vulkánja.....	6
Zöngék.....	7
Tükörtojás.....	7
Torkos kedd.....	8
A legtavaszabb ősz.....	8
A diktátor.....	9
El clasico.....	10
Te jó Isten.....	10
Advent.....	11
Anna örök.....	12
A kódfejtő.....	12
Malmozunk.....	12
A rabszolgasors folytatódik.....	13
A paduc.....	14
Melletted nincsenek hétköznapok.....	14
Ez az a ház ahol semmi se változik.....	15
Konyhafőnök Junior.....	16
Hajózni kell.....	16
Az ébredő erő.....	17
Anyának lenni.....	18
Magam adom.....	18
Azt meséld el Pista.....	18

Sose halunk meg	19
Báli szezon	19
80 nap alatt a Föld körül	20
Magocska dala	20
Az elmaradt bál	21
Ötforintos dal	22
Akkor szaladj te	22
Láva leve	23
Kiszínezem a tavaszt	23
Életünket és vérünket	24
A jövő elkezdődött	24
Karaktergyilkosság	25
Matt	25
Legend of Kyrandia	26
Húsvétről máshogyan	26
A festő	27
Szántiszta matematika	27
Nomen est omen	28
Mint két tojás	28
Lány kő fülbevalóval	30
Nincs baj	30
Állati elmék	31
Speakers' Corner	31
Az ajtó	32
Így lánkolunk mi	32
Saját	33
Arkhimédész	33
Kis vidám játszótér	34
A számkivetett	34
A hölgy egy kissé bogaras	34
Anya és egy szép nap	35
Eperke legújabb kalandjai	35
Körhinta	36
Nemisbéka	36
Mindent anyámról	37

Minden jó ha vége van.....	38
A puding próbája	38
Az a szép zöld gyep.....	39
Leláncolt Prométheusz	39
Megadom magam	39
Egyszer.....	40
Anna nem örök	41
Okosabb vagy mint egy ötödikes?	41
Dumaszínház	42
A szurkoló	42
Mi végre	42
Rontó Pál	42
Röhögőgörcs	43
Játszani is engedd	43
Bridget Jones naplója	44
Hajrá Ronaldo.....	45
68 nap.....	45
Első.....	46
My computer	46
Azok a nyolcvanas évek	47
Az utca embere.....	48
Emlékezés egy nyár éjszakára	48
Haragban a világgal.....	49
Magyarország szeretlek	49
A regös.....	50
Mása és a medve	50
Az igazi Róbert Gida	51
A hetedik	51
A nagy sportágválasztó.....	52
Szívemben gomba.....	53
Bolond	53
A repülés elmélete	53
Öt kicsi indián.....	54
Megállítanám	54
Baracklevár és más történetek	54

Szeptember végén	55
Aludj jól	55
Négy és fél	55
Fimóta	56
Az örökmozgó gyerek	56
Színes tintákról	57
Noé bárkája	58